

"சன் நெறிபரப்ப இந்தமிழ் வளர்ப்போம்"

கலசம்

KALASAM

சித்திரை - வைகாசி - ஆணி 2016

தூர்முக வருடப்
புத்தாண்டு
வாழ்த்துக்கள்

மாநாட்டு ஆக்கக வடிவு சிவலிங்கம்

ISSN 2055-6616

இலண்டனின்குந்து இவைச்யாக வெள்வநும் முதல் ஆண்டிக்கக் காலாண்டிதழ்

வாழ்வதை
21 முறை
உடனடியாக

RUBY'S

CATERING

020 8799 7180

www.rubyscatering.co.uk - mail@rubyscatering.co.uk

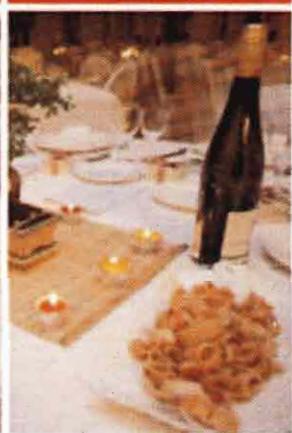
உண்ணது உணவு

வைபவ மண்டபம்

மகோன்னது உபசரிப்பு

திருமணம் - விறங்க நாள் - பூப்புணித நீராட்டு விழா
ஈணாச்சார நிலஞ்ச்சிகள் - விருந்து உபகாரம்
அருஸ்கேத்ரம் - வண்ணகாப்பு - பெயர் ஓட்டும் விழா

ACCREDITED SRILANKAN CATERERS @

THISTLE HOTEL
London Heathrow

உடை ரிபஸல் ஹோஸ்டலில் ஆப்காரம் பெற்ற
துறம் விடு திலைகை மற்றும்
தென்னிந்திய உணவுத் தயாரிப்பள்ளிகள்.....

Tel: 020 8799 7180

mail@rubyscatering.co.uk - www.rubyscatering.co.uk

கலசம்
நிருவாகக் குழு

ஆசிரியர்
க. ஜெகதீஸ்வரன்

உதவி ஆசிரியர்கள்
வை சிவனுட்செல்வர்
சி அற்புதானந்தன்

விநியோகம்
சோ நிரஞ்சன்

விளம்பரம்
தொடர்புகள்
மா இந்துசேகரன்
சி தம்பு

நிருவாகம்
வ இ இராமநாதன்

வெளியிடு
சைவ முன்னேற்றச்
சங்கம்

முகவரி
SMS
2 Salisbury Road
Manor Park
London E12 6AB

Tel/ Fax:
020 8514 4732

மின்னஞ்சல்
email:
smsukkalasam@gmail.com

பத்துப் பாடல்சஞ்சம் முத்துப் பாடல்சஞ்சம்

தற்பொழுதெல்லாம் கோயில்களிலும் வேறு வழிபாட்டு இடங்களிலும் பத்திப் பாடல்களே பாடப்படுகின்றன. திருமுறை பாடுவது அருகிவருகிறது. திருமுறைகளின் பெருமையை அறியாமை, திருமுறையை அறியாமை என்பவை இதற்குக் காரணமாகலாம்.

பத்திப்பாடல்கள் பல யாரால் எழுதப்பட்டவை என்ற விவரமே தெரியவில்லை. ஒரு கவிஞர் எழுத, ஓர் இசையமைப்பாளர் மெட்டமைக்க, ஒரு கலைஞர் பாடி ஒலிப்பதிவுசெய்ய, அவை பிரபலம் அடைந்துவிடுகின்றன. கேட்கக் காதுக்குச் சுவை தருவதன்றி அவற்றால் ஆன்மிகப் பயன் உண்டா என்பது கேள்விக்குறி. ‘உள்ளமெனும் கோயிலிலே உறைகின்றாய்’, ‘மருதமலை மாமணியே’ போன்ற பாடல்கள் இந்தப் பத்திப்பாடல்களுக்கு உதாரணம்.

முத்திப் பாடல்கள் என்பவை அப்படியல்ல. அவற்றை இறையாநுபவம் பெற்ற அருளாளர்கள் அருளினர். மறைகளின் பொருளே அருளாளர்களாற் திருமுறைகளாக்கப்பட்டது. அப்படித்தான் கற்றுணர்ந்தோர் சொல்கிறார்கள். அதனால், கோயில்களிலும், வீட்டு வழிபாடுகளிலும், கூட்டு வழிபாடுகளிலும் அவை ஒத்தக்கவை ஆகின்றன; ஒதுவதால் பயனும் கிடைக்கும்.

பத்திப்பாடல் பாடினாலும் அன்புடன் பாடினால் பயன் உண்டுதானே என்பவரும் உளர். நமக்கு ஒரு நோய் வந்தால் நாம் தகுதியின்ன ஒரு மருத்துவரிடமே போவோம். அந்த நோய்பற்றி நன்கு படித்த, அநுபவமுள்ள மருத்துவரையே நாடுவோம். நன்கு பரிசோதித்த மருந்தையே உட்கொள்வோம். சாதாரண மருந்தை உட்கொள்வதில்லை. உடல் நோய்க்கே இவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறோம் என்றால், நம் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு நாம் எவ்வளவு சிந்திக்கவேண்டும். சிந்திக்கிறோமா?

இருபத்தியேழு அருளாளர்கள் அருளிய பதினெட்டாயிரத்து முன்னாற்று இருபத்தாறு அருட்பாடல்கள் இருக்கின்றன. அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதி இருக்கிறது. அருணகிரியார் அருளிய திருப்புகழ் இருக்கிறது. இவற்றை நாம் பத்தியுடன் ஒதுவதால் அந்த அருளாளர் அடைந்த அநுபவத்தில் சிறிதளவாவது நமக்குக் கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டல்லவா? பத்திப் பாடல் என்ற பெயரிலே பலதையும் பாடுவது அவ்வளவு பலன் தருமா? சைவர்கள் இதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

திருமுறையே சைவநெறிக் கருவுலம் தென்தமிழின் தேன்பா காகும் திருமுறையே கயிலையின்கண் சிவபெருமான் செவிமடுத்த செந்தமிழ் வேதம் திருமுறையே நடராசன் கரம்வருந்த எழுதியருள் தெய்வ நூலாம் திருமுறையே சொக்கேசன் மதிமலிவாய் மலர்ந்தருளும் சிறப்பிற் நாமால்.

க ஜெகதீஸ்வரன்
ஆசிரியர்

இந்த இதழிஸ்

‘வணங்கியா?’ ‘வணங்ங்கியா?’	03
திருமந்திரம் - சில முத்துக்கள்	06
புகழ்த்துணை நாயனார்	10
மஹாராஜ்ட்ரா பீமசங்கரன் கோயில் பயணக்கட்டுரை	11
அப்பர் தந்த அட்டவணை	14
விடம் தீர்த்தமை - திருஞானசம்பந்தர்	16
காரைக்கால் அம்மையாரின் கனிந்த பத்தி	19
ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதி விசேட தினங்கள்	29
திருமூலர் காட்டும் வாழ்க்கை நெறி	30
Thirukkural Stories (New Series)	33
திருவாசகம் என்னும் தேன்	36
கண்ணனும் தாத்தாவும்	40
Hinduism in search of answers	45

அட்டைப்படம்: கூகிள் மின்னம்பலம்

அவன்றாலே அவன்தாள் ‘வணங்க’யா? ‘வணங்ங்க’யா?

- க. ஜெகதீஸ்வரன் -

சிவபுராணத்தின் அருமை, பெருமை பலருக்குத் தெரியவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. இறுதிக் கிரியைகளிலே பாடும் பாட்டுத்தானே என்று பலர் என்னிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வேதனை தருகிறது. திருவாசகம் மணிவாசகப்பெருமானால் அருளப்பட்டது. தில்லையிலே நடனமிடும் இறைவனால் எழுதப்பட்டது என்று திருவாதவூரடிகள் புராணம் கூறுகின்றது. அந்தத் திருவாசகத்தின் முதற் திருப்பாட்டே சிவபுராணம். இதை ஒதுவதால் மன அமைதி கிடைக்கும். திருவாசகம் தமிழர் அல்லாத வேற்று இனத்தவர்களின் மனத்தையும் உருக்கியிருக்கிறது என்று வரலாறுகள் உள். அவை உண்மையா, பொய்யா என்ற ஆராய்ச்சி நமக்கு வேண்டா. நாம் இறைபத்தியுடன் ஒதும்போது அந்த உணர்வு நமக்கு வருவதே போதுமான சான்றல்லவா?

இனி, சிவபுராணத்தில் வரும் முக்கியமான நான்கு அடிகளை நோக்குவோம்.

முதலாவது அடி, ‘நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க’ என்றும்,

பதினெட்டாவது அடி, ‘அவன்ற ளாலே அவன்தாள் வணங்ங்கி’ என்றும்

முப்பதாவது அடி, ‘செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்’ என்றும்

ஐம்பத்தொன்பதாவது அடி, ‘நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்க்கழல்கள் காஅட்டி’ என்றும் வருகின்றன;

வரவேண்டும். இவற்றிலே வாஅழ்க, செல்லாஅ, காஅட்டி என்பவற்றில் ‘அ’ என்ற உயிரெழுத்து

வருவதால் உயிரளபெடை என்போம். அதுபோல, வணங்ங்கி என்றதில் ‘ங்’ என்ற மெய்யெழுத்து

(ஒற்றெழுத்து) வருதலால் அது ஒற்றளபெடையாகும். இப்படி இந்தச் சொற்கள் நீண்டு, அளவெடையாக வரவேண்டியதன் காரணம் என்ன?

கவிதைகளிலே ஒசை நயத்துக்காகவும் இலக்கணத்துக்காகவும் அளவெடைகள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. திருக்குறளிலே பல இடங்களில் அளவெடைகள் வருவதைக் காணலாம்.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

2- 5

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அ.:.தொருவன்

4- 8

திருக்குறள், வெண்பா என்ற பாவகையைச் சேர்ந்தது. சிவபுராணமும் வெண்பா வகையைச் சேர்ந்ததே. சிவபுராணத்தைக் ‘கவிவெண்பா’ என்று சொல்வர். வெண்பாவில் மூன்று முக்கிய அம்சங்களைப் பார்க்கலாம்.

சுற்றுடியில் (கடைசி வரியில்) மூன்று சீர்கள் மட்டுமே இருக்கும்.

கடைசிச் சீர் காசு, நாள், மலர், பிறப்பு என்ற நான்கு வகைகளில் ஏதாவது ஒரு அமைப்பில் இருக்கும்.

பாடலில் வெண்தளை மட்டுமே வரும்.

சிவபுராணத்திலே ஈற்றடி, ‘பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து’ என்று இருக்கிறது. இந்த அடியில் மூன்று சீர்கள் உள்ளன. கடைசியாக உள்ள சீர் பணிந்து, பிறப்பு என்ற அமைப்பில் இருக்கிறது. எனவே சிவபுராணம் வெண்பா என்பதை உறுதி செய்யலாம். சிவபுராணத்திலே மேலே குறிப்பிட்டுள்ள அளவெடைகள் வருவதற்கான காரணத்தை இனிப் பார்க்கலாம். அதற்கு முதலில் சீர், தளை, வெண்டளை போன்ற பதங்களை விளங்குதல் அவசியம்.

ஒரு பாடலின் வரியில் உள்ள சொற்பிரிவுகளைச் ‘சீர்’ என்பர். அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி என்ற திருக்குறள் வரியில் அகர என்பது ஒரு சீர். முதல என்பது ஒரு சீர். எழுத்தெல்லாம் என்பது ஒரு சீர். ஆதி என்பது ஒரு சீர். ஆக, அந்த வரியில் நான்கு சீர்கள் உள்ளன.

சீர்களைப் பிரித்தால் அவற்றை அசை என்று சொல்வர். வெண்பாவில் வரும் சீர்கள் இரு வகைப்படும். அவையாவன, ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர் ஆகும். இரு அசை உள்ளவை ஈரசைச்சீர். மூன்று அசைகள் உள்ளவை மூவசைச்சீர். பாலும் தெளிதேனும் என்ற வெண்பாவிலே பாலும், பாகும், நாலும், துங்க, சங்க என்பவை ஈரசைச்சீர்கள். தெளிதேனும், பருப்புமிவை, கலந்துனக்கு, நான்தருவேன், கரிமுகத்து, தூமணியே, நீயெனக்கு, தமிழ்மூன்றும் ஆகியவை மூவசைச்சீர்கள்.

சீரமைப்புக்கு ஒரு வாய்பாடு உண்டு. ஈரசைச்சீர்கள் தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம் என நால்வகைப்படும். அதுபோல, மூவசைச்சீர்கள் தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய், கருவிளங்காய் என நால்வகைப்படும். உதாரணங்கள்:

தேமா: பாலும், தேனும், பாகும்

புளிமா: குழழும், பயனும், ஒழுக்கி

கூவிளம்: அந்தணன், நீந்துவர், மாசிலன்

கருவிளம்: மலர்மிசை, நிலமிசை, உலகெனின்

தேமாங்காய்: நாதன்தாள்

புளிமாங்காய்: கெடுத்தாண்ட

கூவிளங்காய்: சங்கமத்துள்

கருவிளங்காய்: இமைப்பொழுதும்

இனி, தனளையைப் பார்க்கலாம். தனளை என்பது சொற்களிலே புணர்ச்சிபோல, சீர்களின் புணர்ச்சியாகும். வெண்பாவில் வெண்தனளதான் வரவேண்டும். கலித்தனள வரலாகாது. வெண்தனளக்கு ஒரு சூத்திரம் உண்டு.

**மாமுன் நிரையும் விளம்முன் நேரும்
காய்முன் நேரும் வருவது வெண்டளை.**

முதற் சீர் மா அசையில் முடிந்தால் அடுத்து வருவது நிரையசையாக இருக்கவேண்டும்.

முதற் சீர் விளம் என்ற அசையில் முடிந்தால் தொடர்வது நேரசையாக வரவேண்டும்

முதற்சீர் காய் என்ற அசையில் முடிந்தால் தொடர்வது நேரசையாக வரவேண்டும்.

சிவபுராணத்திலே முதல் வரியில் நமச்சிவாய என்ற சீர் கருவிளங்காய் என்ற அமைப்பில் உள்ளது. வாழ்க என்று அடுத்த சீர் வந்தால் அது தேமா என்ற சீரமைப்பை உடையதாக இருக்கும். எனவே மூன்றாவது சீர் நாதன்தாள் என்று வர இயலாது. நாதன்தாள் என்று இருக்கவேண்டுமானால் முதலுள்ள சீர் மாவில் முடியாமல், விளத்திலோ, காயிலோதான் முடியவேண்டும். வாஅழ்க என்பது தேமாங்காய் என்று காயில் முடிகிறது. எனவே இலக்கணம் தப்பித்துக்கொள்கிறது.

‘செல்லாஅ நின்றவித்’ என்ற தொடரில் செல்லா என்று மட்டும் இருந்தால் அது தேமா என்று அமையும். அடுத்து வரும் சீர் நின்றவித் - கூவிளம். செல்லாஅ என்றால் தேமாங்காய் என்று காய்ச்சீர் வரலால் நேரசை அடுத்து வருகிறது. அதுபோலவே ‘நீழ்கழல்கள் காஅட்டி’ என்ற தொடரில், காட்டி என்று தேமாச் சீர் வந்திருந்தால் அடுத்த வரியில் நாயிற் கடையாய் என்று தேமா வர இயலாது. இலக்கணம் இடிக்கும்.

அதுபோலவே வணங்கி என்பது புளிமா. வாய்பாட்டில் வரும் மாச்சீரில் வணங்கி என்று முடிந்தால், அடுத்த வரி சிந்தை மகிழ என்று தேமாச் சீரிலே தொடங்க இயலாது. மாறாக,

வணங்கி என்று வருமிடத்து மட்டுமே, வண நங்கி, புளிமாங்காய் என்ற அமைப்பில் வந்து வெண்டனை இலக்கணத்தைக் காப்பாற்றும். இதுதான் இரண்டு ‘ங்’ வருவதன் இரகசியம். தருமபுர ஆதீனம் பதித்த பதிப்பிலும், மறுவன்புலவு திரு கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் பதிப்பித்த திருமுறைத்திரட்டு நூலிலும் ‘வணங்கி’ என்றே உள்ளது. தருமபுர ஆதீன இணையத்திலும் அப்படியே பிரசரமாகியுள்ளது. அது தவிர, திருத்தொண்டர் புராணத்துக்குத் திரு சுப்பிரமணிய முதலியார் எழுதிய உரையிலும் திருவாசகத்தை மேற்கோள் காட்டும் இடத்தில், ‘அவன்றுளாலே அவன்றாள் ‘வணங்கி’ என்றே எழுதியுள்ளார். அந்தப் பகுதி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, சிவபுராணத்திலே, ‘நமச்சிவாய வாஅழக நாதன்தாள் வாழ்க’ என்றும், ‘அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கி’ என்றும், ‘செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்’ என்றும், ‘நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீழ்கழல்கள் காஅட்டி’ என்றும் வருதலே சரியானது.

சில புத்தகங்களிலே இப்படி இல்லாமைக்குக் காரணம், இலக்கணம் தெரியாதவர்கள் நூலைப் பதிப்பிக்கும்போது இவைகளை எழுத்துப்பிழைகள் எனக்கருதி, அவற்றை மாற்றியோ, தவிர்த்தோ பிரசரித்திருக்கலாம். அல்லது கவனமின்மையால் அவை தவறாக அச்சாகியிருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கே வர முடிகிறது. வேறு எக்காரணமும் சொல்ல இயலாது.

இறைவர் தம் இயல்பானே மலமற்றவர் என்றதனால் பக்களாகிய நாம் மலத்தாற் கட்டுண்டவர் என்றும், மலம் அறுத்தால் இறைவனை அடையலாம் என்றும், அறுத்தல் நின்மலனாகிய அவனால் ஆவதென்றும், அதற்கு அவனை நினைந்து ஏத்தியடைவதே உபாயம் என்றும் அறியும் என்னம் நின்மலன் என்ற ஒரு சொல்லாலே காணவைத்தார். அருளி -“அவன்றுளாலே அவன்றான் வணங்கி” (திருவா) அவனை நினைத்தற்கும் அவனே அருளவேண்டும்.

C K சுப்பிரமணிய முதலியார் உரை. திருத்தொண்டர் புராணம், திருநாவுக்கரசர் புராணம், பக்கம் 284

பாடவேண்டுமா?

சிவபுராணத்தை ஒதுகின்றவர்கள் பல பிழைகளை விடுகின்றார்கள். பிழைகளை விட (தவிர்க்க) மாட்டேன் என்கிறார்கள். ‘யாவையுமாய் அல்லையுமாம்’ என்ற வரியை ‘யாவையுமாம் அல்லையுமாம்’ என்று பாடு கிறார்கள். வேறு பல தவறுகளும் உள். அவற்றைப் பலமுறை சுட்டிக் காட்டியுள்ளேன். சிவபுராணத்திலே தொடங்கி இப்பொழுது திருவெம்பாவை வரை வந்துள்ள இன்னொரு விடயம், ‘தொல்லை இரும்பிறவி’ என்ற பாடலை முதலிலும் முடிவிலும் காப்புச் செய்யுள் போலப் பாடுவது திருவாசகம் ஒரு புனிதமான தெய்வீக நூல். அதை அருளிய மணிவாசகர் எந்தக் காப்புச் செய்யுளையும் ஒதுவில்லை. நேரே, நமச்சிவாய என்று இறைநாமத்துடனேயே ஆரம்பிக்கிறார். எனவே, காப்புச் செய்யுள் அல்லாத ஒன்றைப் பாடுவது அழகன்று, தவறு என்று பல காரணங்கள் காட்டியும் ஏற்பாராக் காணவில்லை.

தொல்லை இரும்பிறவியை ஏன் பாடவேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் கூறுங் காரணங்கள்,

1. நான் பாடசாலையிலே படிக்கும்போது ஆசிரியர் அப்படித்தான் சொல்லித்தந்தார்.
2. ஊரிலே பல வருடங்களாக இப்படித்தான் பாடி வருகிறோம்.
3. அதைப் பாடுவதால் என்ன தவறு?
4. எங்கள் ஊரிலே அப்படித்தான் பாடுவார்கள்.
5. திருவாசகத்தின் புகழைத்தானே அப்பாட்டுச் சொல்கிறது

என்பதை.

பாடவேண்டும் என்பவர்கள் இந்த வலிமையற்ற காரணங்களைக் காட்டுகிறார்களேயன்றி வலுவர்ன காரணம் என்று எதையும் சொல்வாரில்லை. இதுவரைகாலமும் காரணம் தெரியாமலே பாடிவந்தோம் என்பதற்காக, நாம் அதே பிழையை, பிழையென்று தெரிந்தபின்னரும் தொடர்ந்து செய்யவேண்டுமா? தொல்லை தரும் பாடலைப் பாடவேண்டுமா?

ஈருமங்சுரம் - சிவ முஞ்சுங்சள்

- திரு த செல்வரத்தினம் -

சுந்தரமுரத்தி நாயனார், 'நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று ஒரு வரியிலே கூறியதும், நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி எழுதியதும், அவர்களின் வழிநின்று சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணம் எழுதியதும் திருமூலர் பற்றி நாம் அறியவும் திருமந்திரத்தை நாம் படிக்கவும் பேறு கிடைத்தது.

அன்பின் அடிப்படையிலே அமைந்தது தோத்திர நூல். அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்தது சாத்திர நூல். பத்தாந் திருமுறையான திருமந்திரம் ஒரு தோத்திர நூலே எனினும், சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிறைந்து இருப்பதால் அது சாத்திரநூலென்றும் கொள்ளப் படுகின்றது.

திருமந்திரம் என்ற நூல் ஒன்பதுதந்திரங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் 3057 பாடல்கள் உள்ளன. மேலதிகமாக 43 பாடல்கள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. அதன்படி மொத்தம் 3090 பாடல்கள் உள்ளன.

பாயிரம்:

கடவுள் வாழ்த்து, வேதச் சிறப்பு, ஆகமச் சிறப்பு, குருபரம்பரை, அவையடக்கம் ஆகியன அடங்கும்.

கடவுள் வாழ்த்து:

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள் நின்றனன் முன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஜூந்து வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச் சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே - 01

குருபரம்பரை:

நந்தி எம்பெருமானிடம் என்மர் கல்வி பயின்றனர். அவர்களில், சுந்தரநாதன் எனும் திருமூலர், தாம் கற்றதை உலகம் பயன்பெற

"நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்று பரப்பினார்.

வேதச்சிறப்பு:

வேதத்திலிருந்தே சமயங்கள் தோன்றின. அகச்சமயம், புறச்சமயம் எனத் தமக்குள் வேறுபட்டன.

வேதத்தை விட்ட அறம் இல்லை வேதத்தின் ஒத்த தகும் அறமெல்லாம் உள் - 51

சுந்தரநாதன் மதுரையில் பிறந்து வேதக்கல்வி படிக்கக் கயிலாயம் சென்றார். இவருடன் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர், பதஞ்சலியார், வியாக்கிரமர், சிவயோகமா முனிவர் ஆகிய எழுவராக மொத்தம் எண்மர் கற்றனர்.

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடன் நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாழுனி மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாஹே - 67 .

இருநாள் அகத்தியரைக் காணச் சித்தர் பொதியமலையை நோக்கிப் புறப்பட்டார். பல தலங்கள் தரிசித்தபின் தில்லை வந்தடைந்தார். காவிரிக் கரையில் உள்ளது சாத்தனார் அவ்வுரில் மூலன் என்னும் இடையெண் மாடுகளை மேய்த்துவரும்வேளை விதி வசத்தால் இறந்து போனான். மாடுகள் கதறி அழுதன. அட்டமாசித்தி கைவரப்பெற்ற சித்தர் மூலன் உடலில் தமது உயிரைச் செலுத்த மூலன் விழித் தெழுந்தான். மூலனின் மனைவி சும்மா இருப்பாளா? அலறினாள். பெரியோர் அப்பெண்ணைத் தேற்றினர். சிவஞானயோகி நிஷ்டையில் இருந்தார்.

முதல் தந்திரம் 24 பிரிவுகள்:

வேதாகமம் இறைவன் ஒன்றே நித்திய பொருள் என்று கொள்ள, சிவாகமம் நித்திய

பொருள் மூன்று என விளக்குகிறது. பதி தொடங்கிய பொழுதே உயிர் தேன்றியது. உயிர் தோன்றிய பொழுதே பாசமாகிய மும்மலங்கள் தோன்றின. பதி தனியே, உயிர் தனியே இரு துருவமாகப் பிரிந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் உயிரின் நண்பனான பாசத்தை உயிர் பிடித்து நிற்கிறது. இவ்விளக்கமே சிவாகமச் சிறப்பின் சாரமாகும்.

பதிபச பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பச பாசம் அநாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பச பாசம்
பதியனு கிற்பச பாசம் நிலாவே - 115

இதை மேலும் விளக்குவதற்குச் சூரியனையும், பஞ்சையும், சூரியகாந்தக் கல்லையும், உவமையாக விளக்குகிறார். சூரியகாந்தக் கல்லைப் பஞ்சால் நன்றாகச்சுற்றி, சூரியக் கதிர்கள் படும்படி வைத்தாலும் சூரியன் பஞ்சை ஏரிக்காது. அதுபோல நாமும் மும்மலங்களை எழுமள் வைத்துக்கொண்டு பதியாகிய இறைவனை அடைய இயலாது.

சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சுக்கும் போலலே
சூரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சைக் கட்டிடா
சூரியன் சந்திதி யிற்கூடு மாறுபோல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே - 117

செல்வம், இளமை, யாக்கை யாவும் நிலையற்றவை. ஆகவே அறஞ்செய்யும்படி வற்புறுத்துகிறார்.

இருமலும் சோகையும் சளையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகும் - 263
என்று போதிக்கிறார்.

அறங்கேட்டும் அந்தனைர் வாய்மொழி கேட்டும் மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரம் கேட்டும் புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் சசன் திறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே - 300

இரண்டாம் தந்திரம் 26 பிரிவுகள்:

ஊனுடம்பிலிருந்து பிறவித் துண்பத்தை நீக்கமுடியும். முப்புரம் ஏரித்தார் ஆதி புராதனன் என்று மூடர் பிதற்றுகின்றனர் என இலிங்கபுராணத்திற்குப் புது விளக்கம்

கொடுக்கிறார். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவைதான் முப்புரம் என்கிறார் முப்புரமாவது மும்மல காரியம் - 343

திருக்கோயில்களிலே பூசைகள் தடைப்படின் வளங்குன்றும், களவுகள் மிகுந்திடும்.
..... பூசைகள் முட்டிடின்
...கன்னங் களு மிகுந்திடும்- 518

மேலும் கயவர் குருநிந்தை சொல்வர். கற்றிருந்தாலும் பயனில்லை. இறைவனை அறிந்த யோகிகளையும் வைவர். இறைவனைப் பெற்றிருந்தவரே பேரின்பத்தைப் பறிவர்.

பெற்றிருந் தாரையும் பேணார் கயவர்கள் உற்றிருந் தாரை உளைவன சொல்லுவர் - 530

மூன்றாம் தந்திரம் 20 பிரிவுகள்:
கெட்ட பழக்கங்களை விடுவதும் நற் பழக்கங்களை பின்பற்றுவதும் கூறப்பட்டு உள்ளது. யோகமுறையில் சக்தியின் கருணையைப் பெறலாம். அட்சித்திகளைக் கைவரப்பெறலாம். உடம்பின் இயக்கம் இறை அருளால் நடைபெறுகிறது. ஞானத்தைப் பெற்ற சிவனருள் கைகூடவேண்டும். யோக சித்திகள்மூலம் நாம் கூட்டமுடியும்.

நாடியின் உள்ளே நாதத் தொலியுடன் தேடி யுடன்சென்ற திருவினைக் கைக்கொண்டு பாடியுள் நின்ற பகைவரைக் கட்டிட்டு மாடில் ஒருவகை மணிவிளக் கானதே - 667

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே -- 724

நான்காம் தந்திரம் 13 பிரிவுகள்:

திருவம்பலச்சக்கரம், அர்ச்சனை, சத்திபேதம் வயிரவிமந்திரம், வேறு சக்கரங்கள், ஆதார வாதேயம் பற்றி விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவம்பலச்சக்கரத்தில்

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன் - 966

நவகுண்டத்தில்

எந்தை பிரானுக்கு இருமுன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாற்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருந்தலான்
மைந்தன் இவளென்று மாட்டிக்கொள் ஸீரீ - 1026

என்பதால், கந்தனும் சண்முகனும் ஒருவரே
எனலாம்.

வயிரவி மந்திரத்தில்

காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
புனும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணும் சிவனும் பிரமனும் மாயனுங்
காணுந் தலைவிநற் காரணி காணே - 1087

ஜந்தாம் தந்திரம் 23 பிரிவுகள்:

அகச்சமயம், புறச்சமயம், சுத்தசைவம்,
அகத்தசைவம் என்பவற்றோடு, சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானமாகிய நான்கு
பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன. மாயச்சுழியில்
விழாமல் பாவங்களை நீக்கிச் சண்மார்க்க
வழியில் சென்றால் வல்வினை தொலையும்;
சிவன் ஆட்கொள்வான். அதுவே சமயப்
பற்றிலும் மேலான இன்பம். இதை ஏழை
மாந்தர் அறிகிறாரில்லை.

உறுமா றறிவதும் உள்ளின்ற சோதி
பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்றும் இல்லை
அறுமா றதுவான வங்கியுள் ஆங்கே
இறுமா றறிகிலர் ஏழைகள் தாமே - 1547

ஆறாம் தந்திரம் 14 பிரிவுகள்:

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம், துறவு, திருந்று
ஆகியவைபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

குருவே சிவமெனக் கூறினான் நந்தி - 1581

மந்திரமாவதும், சுந்தரமாவதும் தூய்நெறியாவதும்
இணையடிதானே - 1604

சரியான குருவைப் பெறவேண்டும்.
குருடினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார் -

தவம் உடையவர் நல்ல குருவைப் பெறுவர்.
குருவருள் பெறத் திருவருள் கிடைக்க
வேண்டும்.

ஏழாம் தந்திரம் 38 பிரிவுகள்:
இதிலே அண்டலிங்கம் சிவபூசை மாகேசர
பூசைபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

யோகநிலையில் ஒருவர் இருக்கும்போது அது
சிவலிங்க வடிவம் என்கிறார் திருமூலர்

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம் - 1726

புண்ணியம்	செய்வதால்	இறையருள்
கிடைக்கும்		
புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவண்டு நீருண்டு		
அண்ணல் அதுகண்டு அருள்புரியா நிற்கும்		
		- 1828

மாகேசர பூசைபற்றி,
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே - 1857

ஞானிக்கு உணவு கொடுப்பது பூசையே.
இறந்துபோன ஞானிகளின் உடலை சமாதி
செய்யவேண்டும். உடலை ஏரித்தால்,

மண்ணில் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்னர் இழப்பார் அரசே - 1911

உயிருக்கு வடிவம் கணக்கிடுகிறார் எமது
சித்தர்.

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லியிடல்
கோவின் மயிரென்று நாறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிர மாயினால்
ஆவியின் கூறுநா நாயிரத் தொன்றே - 2011

எட்டாவது தந்திரம் 43 பிரிவுகள்:

உடல் உருவாக்கம்பற்றியும் முக்குணம்
பற்றியும் கூடுவிட்டுக் கூடுபாடும் முறை
பற்றியும் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் நாதாந்தம்
போதாந்தம் யோகாந்தம் காலாந்தம் என்னும்
ஆறு அந்தங்கள் பற்றியும் விளக்கப்
பட்டுள்ளது. ஞானிகள் ஜம்புலன்களை விட்டு
முன்வினை, பின்வினைகளை அறிந்து
கொள்கின்றனர்.

தன்னை அறிந்திடும் தத்துவங்களிகள்
நன்மையில் ஜம்புலன் நாடலி னாலே - 2610

நிற்கும் மலங்கள் நீங்கி ஆண்மபலம் ஏற்படும்
என்பதே பொருள்.

அவாவறுத்தல் பற்றி

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
சக்னோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள் - 2615

வழுதலை வித்திடப் பாகல் முளைத்தது
புழுதியைத் தோண்டனேன் பூசினி பூத்தது
தொழுதுகொண் டோடினர் தோட்டக் குடகள்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே - 2869

ஒன்பதாம் தந்திரம் 22 பிரிவுகள்:

குருமட, ஞானகுரு தரிசனம், தூல, அதி குக்கும பஞ்சாக்கரம், இறைவனின் பல விதக்கூத்து, பலவித தரிசனம், மோனசமாதி ஆகியவை பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

வழுதலை விதைக்கப் பாகல் முளைத்தது, புழுதியைத் தோண்டப் பூசினி பூத்தது. தோட்டக்காரர் ஓட, வாழைக்குலை பழுத்தது என்று பாடல் புதிர்போலத் தோன்றினாலும் அதிலே தத்துவம் தொனிக்கிறது. தவயோகி தத்துவம் (வழுதல்) யோகாசனம் செய்தால் (பாகல்) வைராக்கியம் பிறக்கும். (புழுதி தோண்டல்), தத்துவ விசாரணையில் ஆராய்ச்சி செய்தால் பூசினி, (சிவம்) வெளிப்படும். ஒழனார் குடிமக்கள் என்றால் உயிரைப் பற்றி

விடுகதைபோன்று கேள்வியும் கேட்டு விடை யையும் திருமூலர் தருகிறார். பார்ப்பான் வீட்டிலே பசு ஐந்து உண்டு. ஆனால் அவை பால் கொடுப்பதில்லை. அவை மூர்க்கங் கொண்டு திரிவதும் சரியான மேய்ப்பான் இல்லாமையினால் அவற்றின் வெறித்தன் மையை அடக்க முடியாததும் காரணமாகும். வெறி அடங்கினால், அவை பாலாச் சொரியுமாம்.

பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஐந்துண்டு மேய்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறிய மடங்கினாற் பார்ப்பான் பகவைந்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே -2883

திருவருளால் ஜம்புலனை அடக்கி வாழ்ந்தால் சிவப்பேறு கிடைக்கும்.

சனைஸ்சரன்

நல்லதும் கெட்டதும் வாழ்வில் மாறி மாறி வருவன். கிரகங்கள் அவற்றை உணர்த்துவதன்றி உண்டாக்குவதில்லை. சிவனை வழிபடுவதால் கிரகங்கள் காட்டும் இன்னல்களிலிருந்து விடுபடலாம். நம் முன்னோர்களும் அருளாளர்களும் இதனை விளக்கிக் காட்டியுள்ளனர். நவக்கிரகங்கள் காட்டும் இன்னலிலிருந்து விடுபட ஞானசம்பந்தப் பெருமான் ‘வேயுறு தோளிபங்கன்’ என்று தொடங்கும் கோளறுபதிகத்தைப் பாடிச் சிவனை வழிபட்டதால், எவ்வித இடையுறும் இன்றித் தன் பணியை நிறைவேற்றியது சைவ உலகம் அறிந்ததே. புராணக் கதை யின்படி சனியின் கால் ஊனமுடையது. நன்றாக நடக்கமுடியாதவன் என்ற கருத்தில் சனைஸ்சரன் (சனி-அசரன்) என்ற பெயர் அவனுக்குண்டு. (அசரன்- இயங்க முடியாதவன்) காலப்போக்கில் இது சனீஸ்வரன் என்றாகிவிட்டது. இது பிழையான பெயர். ‘திருவருட்செய்தி’ என்ற நூலில் (1990) தருமையாதீனத்துக் குருமகாசன்னிதானம் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளது சிந்தனைக்குரியது.

“கால் ஊனம் உடையவராதவின் மெதுவாகவே நடப்பார். இதனாலே ‘சனைஸ்சரன்’ என்ற பெயர் பெற்றார். இதுவே வழக்கில் ‘சனீஸ்வரன்’ என்றாகிவிட்டது.” சனி உட்பட்ட அனைத்துக் கிரகங்களும் அறிவுற்ற சடப்பொருள்களே! இறைவன் இயக்க அவை இயங்குகின்றன. சனிக்கு இறைவனிலும் மேலான முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் அதனை சனீஸ்வரன் என்று அழைப்பதும் அறியாமையால் நேர்ப்பவையே!

நன்றி: அன்புநெறி மலர் 11 இதழ் 12 ஜூலை 2007

புகழ்த்துணை நாயனார்

சிவவேதியர் குலத்தில் ஒரு பெரியார் செருவிலிப்புத்தூரில் இருந்தார். அவர் மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமானுக்கு அகம்படிமைத் தொண்டு செய்து வந்தார். அவர் பெயர் புகழ்த்துணையார்.

புகழ்த்துணையார் சிவபெருமானைச் சிவாகம விதிப்படி அருச்சித்து வழிபட்டு வரும் நாளில், உலகில் பஞ்சம் தோன்றிது. மக்கள் யாவரும் உணவின்றிப் பசியால் மிகவும் வருந்தினர். புகழ்த்துணையாரோ, “எனது பெருமானை நான் விடுவேனல்லேன்” என்று குளிர்ந்த நீரைக்கொண்டும் பன்மலர் கொண்டும் இரவு பகலாக இறைவனை அருச்சித்து வந்தார். ஒருநாள், அவர் சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் ஆட்டி(நீராட்டி) கொண்டிருக்கும்போது. மிகுந்த பசி நோயால் வருந்தி, நிலைதளர்ந்து. திருமஞ்சனக் குடத்தைத் தூக்கமுடியாமல், கைதவறி, சிவபெருமானின் திருமுடியின்மீது விழுந்து உடையும்படி விட்டுவிட்டு, நடுநடுங்கிச் சோர்ந்து தாழும் விழுந்தார். சங்கரர்தம் திரு வருளால் அவருக்கு உடனே உறக்கம் வந்துவிட்டது. சிவபெருமான் அவரது கனவிலே தோன்றி, “இந்தப் பஞ்சகாலம் தீரும்வரை உமக்கு நாள்தோறும் ஒவ்வொரு பொற்காச வைப்போம்” என்று கூறி மறந்தார். புகழ்த்துணையார் துன்பம் நீங்கித் துயில் நீங்கி எழுந்தார். அப்போது சிவபெருமான் தமது பீடத்தின் கீழே பொற்காச வைத்தருளினார். பெரும் பசியினால் வாடிய புகழ்த்துணைநாயனார் அந்தக் காசைக் கைக்கொண்டு முகமலர்ச்சி பெற்று மகிழ்ந்தார்.

இவ்வாறே பஞ்சம் நீங்கும்வரை இறைவர் நாள்தோறும் வழங்கி வந்த பொற்காசைக் கொண்டே துன்பம் நீங்கியிபின், சிவபெருமானுக்கு அகம்படித் தொண்டு புரிந்து புகழ்த்துணையார் பலகாலம் வாழ்ந்து வந்தார். பிறகு தேவர்கள் சேரும்படியான சிவபெருமானின் திருவடியில் சேர்ந்து இன்புற்றார்.

மாதோரு பாகனை மனத்துணையாகக் கொண்டு பெரும்பேறு பெற்ற புகழ்த்துணையாரின் மலரடிகளை வாழ்த்துவோம்.

**“புடைகுழந்த புவியதன்மேல் அரவாட ஆடி
பொன்னைடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்”**

-சுந்தரர்

உடலும் உறிஞ்சும்

ஒவ்வொரு உயிரும் அதனதன் அளவில் உயர்ந்ததுதான். நம்முடைய சட்டைப் பையில் பணம் வைக்கிறோம். நாம்தானே எடுக்கவேண்டும்? வேறு ஒருவர் எடுத்தால் தவறுதானே? அதைப்போல கோழி, மான் போன்ற பிராணிகளின் உடம்பினுள் உயிரை நாம் வைக்கவில்லை. அந்த உடல்களிலிருந்து நாம் வைக்காத உயிரை எடுக்க நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? நம் பெட்டியில் நாம் வைத்த பணத்தை வேறு ஒருவர் எடுத்தால் எப்படித் தண்டிக்கப்படுவாரோ, அதைப்போல பிற பிராணிகளின் உடம்பில் யாரோ வைத்துள்ள உயிரை நாம் எடுப்பதும் தண்டனைக்குரிய செயல்தானே!

நன்றி: தமிழ்வேதம் மலர் 9 இதழ் 3 மார்ச் 2008

மஹாராண்தாரம்

- பயணக்கட்டுரை

சாவகச்சேரியூர் Dr க. குதிர்காமநாதன்
பீமசங்கரன் கோயில்

இத் திருத்தலம் ஒரு ஜோதிர்விங்கத் தலமாகும். பீமன்+ சங்கரன்= பீமாசங்கரன். பீமன் என்ற பெயர் பஞ்பாண்டவரில் ஒருவனாகி, மகாபாரதத்தில் பிரசித்தி பெற்றவரைக் குறிப்பதன்று. இராமாயணத்திலே வரும் கும்பகருணனுக்கும் கற்கடி என்ற அரக்கிக்கும் பிறந்த அரக்கனின் பெயர்தான் இது.

தன்னுடைய தந்தை கும்பகருணன் இறந்ததற்குக் காரணம், இராமர், தேவர், முனிவர் என அறிந்து அவன் கோபம் கொண்டான். இவர்களை அழிக்க, பிரமனை நோக்கிக் கடுந்தவம் செய்து வரம் பெற்று அரசனானான். பின்னர் தேவ உலகத்துக்கும் சென்று அவர்களையும் வென்றான். இறுதியில், தேவர்கள் பீம நதிக்கு அருகில் சிவனை நோக்கித் தவம் செய்தனர். சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து ஜோதியை உண்டாக்கி, பீமனை அழித்து அருளினார். பீமனைச் சங்காரம் செய்தவர் என்பதனால் பீமசங்கரர் என்று பெயருண்டாயிற்று.

இறைவன்: பீமசங்கரர்

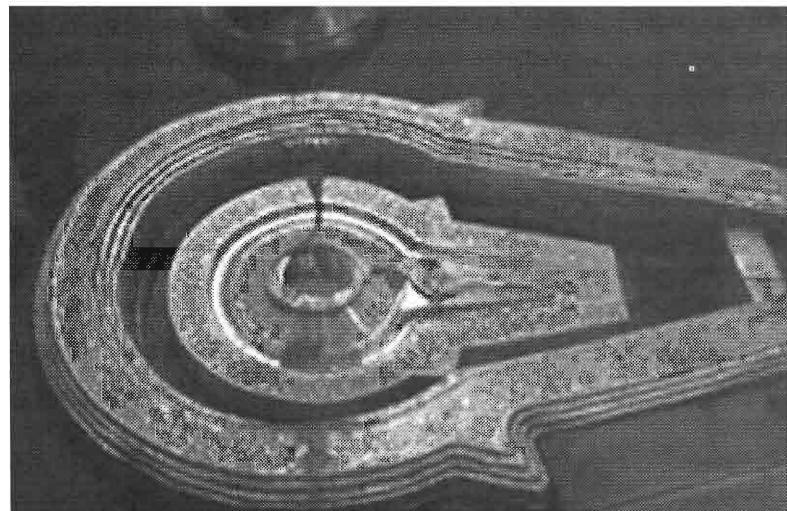
இறைவி: கமலாட்சி பச்சிஷ்டாதேவி

இந்தக் கோயில் மஹாராண்தாரா மாநிலத்தில் உள்ள பூனை மாவட்டத்தில் உள்ளது. பூனையிலிருந்து வடக்கே 135 கிமீ தொலைவில் பீமா நதிக்கரையில் அமைந்துள்ளது.

பயணம்:

திரியம்பகத்தை நாங்கள் தரிசித்துபின்னர், பூனை நோக்கிப் பயணம் செய்தோம். இரவு சீரடியில் சாயி ஹோட்டலில் தங்கினோம். மறுநாள் சீரடி பாபா கோயிலுக்குச் சென்று, அன்று பிற்பகல் 2 மணிக்கு இந்தக் கோயிலை அடைந்தோம். 3600 அடி உயரமான மலைக்கு சென்ற பின் வரும் அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் உள்ள போர்கிரி என்ற கிராமத்தின் அருகில் இருக்கிறது இக்கோயில். கோயி லுக்குச் சமீபமாகக் கார் செல்ல முடியாது. அதனால், சற்றுத் தொலை வில் வண்டியை நிறுத்தி விட்டு 3கிமீ தூரம் படிக்கட்டு மூலம் கீழே இறங்கிச் சென்றோம். மலைச் சரிவு, பள்ளத்தாக்கில் கோயில் அமைந்துள்ளது. படிக்கட்டின் இருபக்கங்களும் கடைகளைக் காணலாம்.

தனிக்கோயில் முதலிலே தெரிந்தது.

கோபுரம் ஒரு கூம்புபோல இருந்தது. கருவறை இதன்கீழ் இருந்தது. வட இந்தியப் பாணியில் (நாகாராப் பாணியில்) நிர்மாணிக்கப்பட்ட இக் கோபுரத்தில் சிற்பங்களும் உள்ளன.

கோபுத்தைத் தரிசித்துவிட்டு அருகில் இருந்த கேணியில் கால் கை கழுவிவிட்டு, உட்சென்று முதலில் விநாயகரை வணங்கினோம். ஆலயத்தின் முன் மண்டபம் மிகவும் விசாலமானது. அங்கு தரிசனத்துக்காக நின்றவர்கள் வரிசையில் நாமும் இணைந்தோம். திரியம்பகம் போன்று இங்கு சன்னிரிசல் கிடையாது. ஆறுதலாக, ஆனந்தமாக இறவனைத் தரிசிக்கலாம். கமரா, வீடியோவும் உள்ளே எடுத்துச் செல்லாம்; படம் எடுக்கலாம்.

முதலில் மேலே ஏறி, பின்னர் கீழே இறங்கி, தரை மட்டத்துக்கு வந்தோம். பின் மூலவர் கீழே இருப்பதால் படிக்கட்டுமூலம் கீழே சென்றோம். கோயிலுள் மேற்சட்டை அணிந்தபடி ஆண்கள் செல்ல இயலாது. மூலவர் ஓரடி அளவில் இலிங்க ரூபமாகக் காட்சிகொடுத்தார். சிவலிங்கத்தை வலம்வந்து, பூ வைத்துத் தொட்டுத் தரிசித்தோம். அங்கு காட்டு மூலிகைகளின் மணத்தையும் நுகர்ந்தோம். இலிங்கத்தின் மேல் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்து நீர் சொட்டியபடியே இருந்தது. சோடியாக இரு நந்திகளும் பலிபீடமும் இருந்தன. அவற்றையும் வணங்கினோம்.

கோயிலுக்குச் சமீபமாக ஒரு பெரிய மணி, உரோமானிய முறையிற் செய்யப்பட்டது, இரு தூண்களின் நடுவே மாட்டப்பட்டிருந்தது. இது போர்த்துக்கேயரை வென்றதன் அடையாளமாக இமாறி அப்பா என்பவரால் கொடுக்கப்பட்டது.

இக்கோயிலின் வாசலில், முன்னாலே, ஒரு சிறிய கோபுரத்துடன் சிறிய கோயில் ஒன்றும் இருந்தது. அங்கே, ‘இது என்ன கோயில்?’ என்று அர்ச்சகரைக் கேட்போது, அவர் சனீச்சரன் கோயில் என்றார். விக்கிரகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கியபோது காகம் வாகனமாக இருப்பது தெரிந்தது. முதல் நாள், புரட்டாசிச் சனிக்கிழமையன்று திரியம்பகத்தில் இருந்தோம். அங்கே இவரைக் காணவில்லை. அதனால் இன்று ஆசை தீர்க் களிப்போடு அவருக்கு அர்ச்சனை செய்தோம்.

பின்னர், கோயிலின் வலது பக்கத்தில், புதிதாகக் கட்டப்பட்ட இராமர் கோயில் சென்றோம். இது கொஞ்சம் உயரத்தில் உள்ளது. சலவைக்கல்லாற் கட்டப்பட்ட இவ்விடத்தில் இராமர், சீதை, இலக்குவன், அநுமன், தூர்க்கை ஆகிய தெய்வச்சிலைகள் இருந்தன. இவற்றை நாம் வணங்கினோம். வழிபாட்டை நிறைவு செய்தோம்.

சீரடி கோயில்:

பீமாசாகரன் கோயில் செல்லும் வழியில் இந்தக் கோயிலையும் பார்த்ததாக முதலிற் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதிகாலை 7.30 மணியிலில் இவ்விடத்தைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் எமக்குக் கிடைத்தது. அந்தக் காலைப் பொழுதிலேயே கார் தரிக்கும் இடம் நிறைந்துவிட்டது. ஆதலால் தூரத்திலேயே காரை நிறுத்தினோம். சீரடியில் எங்கும் எல்லாவற்றிற்கும் சாயி, சாயி என்றுதான் பெயருண்டு. ஹோட்டலில் இருந்து, கடைகள், பாடசாலை, சைக்கிள் கடை, ஓட்டோ யாவும் சாயி

மயம். கோயிலின் அருகே நாம் போன அச்சமயம் பூக்கடைகள் யாவும் தூரிதமாக வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தன. வாசலில் காவல்துறையினர் எல்லோரையும் சோதனைக்கு உட்படுத்திக்கொண்டிருந்தனர். வீடியோ, கமரா ஆகிய எப்பொருளும் உள்ளே கொண்டுசெல்ல இயலாது. அதனால் மனைவியிடம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து, வெளியே அவரை நிறுத்திவிட்டு, நான் உள்ளே சென்றேன்.

பூங்காவையும் மந்திகளையும் வழிபாடு, பஜனை செய்யுமிடம் ஆகியவற்றையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இறுதியாக சாயி பாபாபவின் சமாதிக்குச் சென்றேன். இதை ஒரு கோயில் என்றுதான் கூறவேண்டும். அமைதியான இடத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அப்போது அங்கே மக்கள் மிக நீளமான வரிசையில் பொறுமையாக நின்றார்கள். சிறிய இடந்தான். ஒரு வாசல் வழியாகச் சென்று மறுபக்கமாக உள்ள வாசல் வழியாக வெளியேவரலாம். தொண்டர்கள் அவரின் தலைப்பக்கமாகச் சாமரம் வீசிக்கொண்டிருந்தார்கள். எங்கும் அமைதி. அவரைத் தரிசிக்கும்போது, ஆண்டியாய் இருந்து, பந்தபாசமின்றி, பரதேசியாய், வணங்குபவராய் உபதேசியாய் இருந்த மகான் இவர் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. என்னை அறியாமல் ஒருவித உணர்வு ஏற்பட்டது. வழிபட்டு வெளியேறும்போது ஒருவர் விசிறிபோல இருக்கும் ஒரு சாமரத்தால் என் தலையிலே அடித்து ஆச்சர்வதித்தார்.

சீரடி சாயி பாபா அந்தனர் குடும்பத்திலே பிறந்தார். சிறு வயதில் பெற்றோரை இழந்தார். இசுலாமிய குடும்பத்தில் வளர்ந்தார். வேப்பமரத்தடியில் ஞானம் பெற்றார். இதனால் இவரை வேப்ப மரத்துச் சுவாமிகள் என்றும் அழைப்பர். இந்துக்கள் முஸ்லிம் பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டும் என்றும் முஸ்லிம்கள் இந்துக் கோயில்களுக்குச் செல்லவேண்டும் என்றும் போதித்தார். இந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமையை வளர்க்கப் பாடுபட்டார்.

வடநாட்டிலே நெடுநாள் இருந்ததனால் வடநாட்டு உணவு வகைகளையே உண்ணவேண்டியிருந்தது. சீரடியிலே இருந்தபோது, நம்முடைய உணவு விற்கும் ஓர் உணவகத்துக்குச் சென்றோம். நன்கு சுவைத்து உண்டோம். ஆனால் அடுத்தநாள் நன்றாகவே அநுபவித்தோம். இங்கிலாந்துக்கு உயிரோடு வருவோமா என்னுமளவுக்குப் பயந்தோம். மேற்கு நாடுகளில் இருந்து பயணம் செல்பவர்கள் நன்கு விசாரித்து, தரமான விடுதிகளில் மட்டுமே உணவருந்துவேண்டும்.

அப்பர் சௌமிகன் தின்தீ அஷ்ட மண்ண

- ச.வேதநாராயணன் -

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

சென்ற இதழிலே பெருங்கோயில் பற்றிப் பார்த்தோம். இனி, அப்பர் பாடியுள்ள ஏனைய கோயில்களை, கரக்கோயில், ஞாழற்கோயில், மணிக்கோயில், கொகுடிக்கோயில், இளங்கோயில், ஆலக்கோயில் ஆகியவற்றைத் தரிசிப்போம்.

கரக்கோயில்:

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேணையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்துகி டப்பதே

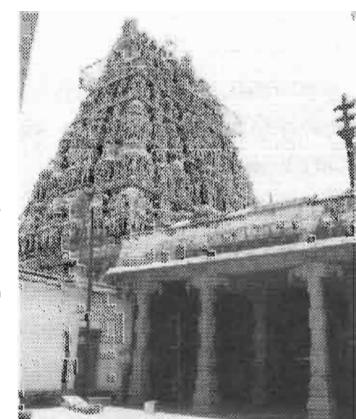
என்று நாம் அப்பர் தேவாரத்தை ஒதுகிறோம். ‘கந்தம் கமழும் கரவரீமும் கடம்பூர்க் கரக்கோயில் காப்புக்களே’ என காப்புத் தாண்டகத்திலும் (6.007.10) அப்பர் இக்கோயிலைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

காவிரி வடகரையிலுள்ள முப்பத்து நான்காவது தலம் இது. ஓர் அழகான கோயில். கருவறை தேர்போன்ற அமைப்பில் உள்ளது. சக்கரம் சேர்க்கப்பட்டு, குதிரைகள் இழப்பதுபோன்ற தோற்றுத்தை உடையது. சிதம்பரம் - காட்டுமன்னார்குடி வழியில் உள்ளது. இங்குள்ள பிரதோஷ தாண்டவர் விக்ரகம் சிறப்பானது.

ஞாழற்கோயில்: திருப்பாதிரிப்புலியூர்

நடுநாட்டுத் தலங்களிலே பதினெட்டாவது தலம். கடலூரின் ஒரு பகுதி. கோயிலின் அருகிலே கெடில நதி பாய்கிறது. கோயிலுக்கண்மையில், கல்லூடன் கட்டிக் கடலிலே போட்டபோது, அப்பர் பெருமான் கரை யேறிய - கரையேறவிட்ட குப்பம் இக்கோயிலின் அருகில் உள்ளது. அந்த ஊரின் தற்போதைய பெயர் வண்டிப்பாளையம். அளவிலே பெரிய கோயில். ‘சன்றானுமாய்’, ‘புழுவாய்ப் பிறக்கினும்’ ஆகிய தேவாரப் பதிகங்கள் இக்கோயிலிலே அருளப்பட்டவை.

மணிக்கோயில்: கோட்டூர் மணியம்பலம்

இக்கோயில் காவிரியின் தென்கரையில் நூற்றுப்பதி நோராவது தலம். கோட்டூர் அருகில் உள்ளது. திருத்துறைப்பூண்டி - மன்னார்குடி சாலையின் அருகில் உள்ளது. திருவிசைப்பா பாடல்பெற்ற தலம்.

கொகுடிக் கோயில்: கருப்பறியலூர்

காவிரியின் வடகரையில் இருபத்தியேழாவது தலம். மேலைக்காழி, தலைஞாயிறு ஆகிய பெயர்களும் இக்கோயிலுக்கு உண்டு. இக்கோயிலில் உள்ள கட்டுமலையில் (சீகாழியைப்போலவே) தோணியப்பரும் சட்டநாதரும் உள்ளனர். கொகுடி என்ற மூல்லைக்கொடி இத்தலத்தில் வளர்கிறது. வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் இருந்து சுமார் 8 கிமீ தூரத்தில் இக்கோயில் உள்ளது.

இளங்கோயில்: மீயச்சூர் இளங்கோயில்

காவிரித் தென்கரையில் ஐம்பத்தேழாவது தலம். மீயச்சூர் ஆலயத்தின் உள்ளே உள்ள சிறு கோயில். மயிலாடுதுறை - திருவாரூர் சாலை அருகில் உள்ளது. வேளாக்குறிச்சி ஆதீனத்தின் பரிபாலனத்தில் உள்ளது.

கீழ்க்கடம்பூர் கோயிலையும் இளங்கோயில் என்று கூறுவர். இத்தலம் மேலக்கடம்பூர் தலத்துக்கு அருகில் உள்ளது.

ஆலக்கோயில்: திருக்கசசுர்

தொண்டை நாட்டில் இருபத்தாறாவது தலம். சென்னை அருகிலுள்ள சிங்கப்பெருமாள் கோயிலில் இருந்து சிறிது தொலைவில் உள்ளது. இந்த ஊரில் இரண்டு கோயில்கள் உள்ளன.

1. கச்சூர் ஆலக்கோயில்
2. மலையடிக் கோயிலான மருந்தீசர் கோயில்.

சந்தரருக்காக இறைவன் வீடுதோறும் சென்று உணவுபெற்று அவரது பசியைத் தீர்த்த தலம். ஆலக்கோயிலில் அமுதத் தியாகர் என்ற தியாகராசர் சந்திதியும் உள்ளது. மருந்தீசர் கோயில் இயற்கைச் சூழலில் அமைதியான இடத்தில் உள்ளது. மீயச்சூர் கோயிலிலும் இங்கும் நான்குமுக சண்டேகரர் சந்திதி உண்டு.

வீடாந்தீர்த்துணம்

(தூஞ்சூனசம்பந்தமுர்த்தினாயனார் சர்த்தரம்)

-இடைக்காடு: சயம்பு

தென்னிந்தியாவிலே தமிழ்நாட்டிலே தேடிக்கொண்டான். தர்மனுடைய கடைசிப் பெண்ணும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வந்தாள். அவள் தனது மூத்த சகோதரி களுக்கு மனம் நடந்த செய்திகளையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருந்தாள். முறை மைத்துண னுடைய ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் அவள் நன்கு புரிந்து வைத்திருந்தாள். அவன் மேல் அவள் இரக்கங் கொண்டாள். அவனுக்கும் வயது ஏறிக்கொண்டே போகிறது. தனது தந்தைக்கும் பண ஆசை மேலும் மீறிக்கொண்டு போவதையும் அவள் உணர்ந்தாள். தர்மனுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து வந்த அவள் அவன் மீது ஜயங்கொண்டாள். தந்தையின் வாக்கை நம்பமுடியாது. நாள் சம்மதிக்கிறேன். நாம் இருவரும் வேற்றுாருக்கு போயத் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்வோம் என்று தன் மைத்துணனிடம் கூறினாள். அவனும் சம்மதித்தான்; மகிழ்ந்தான்.

திருமருகலிலிருந்து பதினெந்து கல் தொலைவில் வைப்புர் என்ற ஊர் உண்டு. அங்கே தர்மன் என்று ஒரு வணிகன் இருந்தான். செல்வந்தன். இருந்தும் ஆசை பிடித்தவன். ஏழு பெண் பிள்ளைகளைப் பெற்றவன். ஆண்பிள்ளை கிடைக்கவில்லை. அப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் உடற்சகம், அறிவு, அழகு நிறைந்தவர்களாய் வளர்ந்தார்கள். அழகு, அதீத அழகு. வணிகன் தர்மனின் தங்கைக்கு ஒரு மகன் இருந்தான். இந்தப் பெண்களில் மூத்தவனை அவன் மனமுடிக்க விரும்பினான். மாமன் தர்மனும் சம்மதித் திருந்தான். ஆனாலும் பணத்தாசையால் வேற்றானோருவனுக்கு பெரும் பணம் பெற்றுக் கொண்டு அந்தப் பெண்ணைக் கொடுத்து விட்டான். முறை மருமகனுக்கு ஏதேதோ காரணங்களைக் கூறி சமாதானப்படுத்தி, இரண்டாவது மகளைத் தருவதாக வாக்களித்தான். பருவமடைந்ததும் அந்தப் பெண்ணையும் பெரும் பணம் பெற்றுக்கொண்டு யாருக்கோ கொடுத்துவிட்டான். முறை மருமகனுக்கு சமாதானம் சொன்னான். வாக்குக் கொடுத்தான். ஆனாலும் இந்த இளைஞரை ஏமாற்றிப் பெண்பிள்ளைகளை ஒவ்வொருவராக பிற்றுக்கு விவாகங்கெய்து பெரும் பொருளைத்

தேடிக்கொண்டான். தர்மனுடைய கடைசிப் பெண்ணும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வந்தாள். அவள் தனது மூத்த சகோதரி களுக்கு மனம் நடந்த செய்திகளையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருந்தாள். முறை மைத்துண னுடைய ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் அவள் நன்கு புரிந்து வைத்திருந்தாள். அவன் மேல் அவள் இரக்கங் கொண்டாள். அவனுக்கும் வயது ஏறிக்கொண்டே போகிறது. தனது தந்தைக்கும் பண ஆசை மேலும் மீறிக்கொண்டு போவதையும் அவள் உணர்ந்தாள். தர்மனுடைய நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து வந்த அவள் அவன் மீது ஜயங்கொண்டாள். தந்தையின் வாக்கை நம்பமுடியாது. நாள் சம்மதிக்கிறேன். நாம் இருவரும் வேற்றுாருக்கு போயத் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்வோம் என்று தன் மைத்துணனிடம் கூறினாள். அவனும் சம்மதித்தான்; மகிழ்ந்தான்.

ஒருநாள் இருவருமாகப் பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி கால்நடையாக திருமருகல் என்ற ஊரை அடைந்தார்கள். அந்த ஊர்ச் சிவன் கோயிலின் அருகில் இருந்த மடத்தில் அன்று இருவு தங்கினார்கள். நடுயாமத்தில் அந்த இளைஞரைப் பாஷு தீண்டிவிட்டது. விடம் விரைவாய்த் தலைக்கேறி மயங்கியும் விட்டான்.

சேக்கிழரர் சொல்கிறார், “அந்த நாளில் ஒரு வணிகன் பதிகனாகி அணைவானோர் கன்னி யையும் உடனே கொண்டு... தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு சாயலினங் கன்னி நிலை தளர்ந்து சோர்வாள்” நான்கு அடிகள் கொண்ட பாடலிலே முதலாம் அடியிலும் நான்காம் அடியிலும் கன்னி என்ற சொல்லைக் கருத்துடன் அமைத் திருக்கிறார் சேக்கிழரர். “சாயலினங் கன்னி” என்ற குறிப்பு,

அவர்களுடைய வயதையும் அதிக வயது வித்தியாசத்தையம் குறிக்கிறது. இளைஞன் மயங்கிலிட்டான். உயிர் நீங்கும் தன்மைகள்கு அந்தக் கண்ணி செய்வதறியாது கலங்கிச் சோர்ந்தாள். கண்ணி என்றது மணமாகாத பெண். எவ்வகையிலும் அவர்கள் கணவன் மணை வியாகவில்லை. “வாளரவு தீண்டவந்தான் தீண்டகில்லாள்” என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். உயிர் நீங்கும் நிலையில் மயங்கியிருந்தான் இளைஞன். அந்தப் பெண்ணுக்கு அந்த நிலை நன்றாய்ப் புரிந்தது. பயம் கவலையுடன் பதை பதைத்துச் சோர்ந்து போனாள்.. அவனைத் தீண்டித் தன்னால் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யமுடியவில்லையே என நொந்தாள். பாம்பு தீண்டியும் தான் தீண்டமாட்டாதவளாய்க் கலங்கினாள். கண்ணி திருமணமாகவில்லை. ஒதுக்கமாய் ஒழுக்கமாய் வளர்ந்தவள். ஆண்களோடு அண்மித்தும் அவள் பழகி யிருக்கவில்லை. அண்ணனும் தம்பியும் கூட உடன்பிறக்கவில்லை. இந்த வணிக இளைஞனைக் கணவனாக வரித்துத்தான் உடன் கூடிவந்தாள். இருந்தும் அவள் வளர்ந்த முறை அவனைத் தீண்ட அச்சப்படுத்தியது. பெண்களுக்கு இறைவன் கொடுத்த இயல்பான குணங்கள் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு. இந்த வழியே வளர்ந்தவள் அவள். (மேலும் இந்த நிகழ்வு ஆறாவது நூற்றாண்டுக்காலம். இக்காலத்தோடு ஒப்பீடு செய்யக்கூடாது). தானாக ஒரு உதவியுஞ் செய்யமுடியாத நிலையில் ஒலமிட்டுக் கத்தினாள். அருகில் குடியிருந்தோர் வந்தார்கள். வைத்தியர்கள் வந்தார்கள். புலர்காலைவரையும் வைத்தியஞ் செய்து கூப்படுத்தமுடியாத நிலையில் கைவிட்டுச் சென்றார்கள். அந்த நிலையில் இந்தக் கண்ணி இறைவனைக் கூப்பிட்டு முறை யிட்டாள். மடத்தைவிட்டு வெளியே வராமல் வாசலில் நின்றே முறையிட்டாள்.

இந்த நாள்களில் திருஞானசம்பந்தநாயனார் தலயாத்திரையாக வந்து திருமருகல் ஊரில் தங்கியிருந்தார். அதிகாலை வழிபாட்டுக்காகக் கோயிலுக்குப் போய்க்கொண்டிருப்பவர் கோயில் மடத்தில் இருந்து ஒரு பெண்ணின் அழுகுரல் கேட்டு அதைக் கவனித்தார். அங்கு

ஒரு பெண் மடத்து வாசலில் நின்று கோயில் வாசலை நோக்கிக் கண்ணீர் சோர வெம்பியழுது பெருமுச்செறிந்து இறைவனுக்கு முறையிடுங் கோலத்தைக் கவனித்தார். அவள் இப்படிக்கூறி புலம்பினாள்.

“அடியாரைக் காக்கவென்று இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! சிவனே! தேய்ந்துபோன சந்திரனைக் கருணையினால் காப்பாற்றிச் சடையில் வைத்தாய்! தேவர்களைக் காக்க நீ நஞ்சையுண்டு அவர்களுக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுத்தாய். சாவாமற் காப்பாற்றினாய், விடமுள்ள பாம்புகளை அணிந்தவனே! இந்த விடத்தை நீக்கி எனக்கு வாழ்வளிக்க மாட்டாயா? இரதி வேண்ட சாம்பராகிய மன்மதனை உயிர்ப்பித்து அவனை வாழ்வைத்தாயே! மார்க்கண்டன் இறந்துபடாமல் காலனை உதைத்து விரட்டியவனே! இந்த நறுமணம் வீசும் சோஜல சூழ்ந்த கோயிலில் குடியிருக்கும் இறைவனே, உன்னையே தஞ்சமென்று வந்தோமே, எமக்கு வாழ்வழிப்பாயா?” இந்தப் புலம்பலைக் கேட்ட திருஞானசம்பந்தநாயனார் அடியவர்களுடன் மடத்து வாசலைப் போய்ப்பார்த்தார். அங்கே ஒரு ஆள் படுத்திருக்கும் கோலத்தைக் கண்டார். அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்துக் கூறினார், “பெண்ணே! பயப்படவேண்டாம். உனது துன்பத்தினையும் தன்மைகளையும் சொல்வாயாக?” என்றார். அப்பெண் நம்பிக்கை மீளப்பெற்றவளாக கண்ணீர் சோர வீழ்ந்து அவரை வணங்கித் தாங்கள் இங்கு வரவேண்டி ஏற்பட்ட வரலாறும், இப்போ அரவந் தீண்டிய துன்பத்தையும் விரிவாகச் சொன்னாள். உண்மையைச் சொன்னாள். குடும்பக் கதை யென்று எதையும் மறைக்காமல் சொன்னாள். “சுவாமி திக்கற்று நிற்கிறேன். இப்போ தாங்கள் உறவினர் போன்று வந்து கருணை செய்தீர்கள். மேலும் செய்வீர்கள். நன்றியுடையேன். சுவாமி” என்று மீண்டும் விழுந்து வணங்கினாள். இவளுடைய மேன்மையையும் இப்போதைய நிலைமையையும் நாயனார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டார். கருணையினால் திருமருகல் சுவாமியை விழித்து விடம் நீங்கியிருள் வேண்டிப் பாடினார். இந்தப் பெண்ணின் இறைபத்திக்கும் அறிவு, குணம், ஒழுக்கம்

முதலியவற்றிற்கும் நாயனார் சான்று சொல்லியே அவளுக்கு அருளும்படி வேண்டிப் பாடினார். பாடல்கள் தோறும் அவளுடைய குணநலன்களும் அவள் பட்ட, படுந்துன்பங்களும் கூறி அவளுடைய தகுதியைப் போற்றிப் பாடினார். பதிகத்தின் முதற் பாடல்:-

கடையாய் எனுமால் சரண்நீ எனுமால்
வியொய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே

இறவொ! திருமருகல் பெருமானே, இந்த அபலைப் பெண் உன்னையே தஞ்சமென்று நிற்கிறாள். இவள் உனது அடியவள் அல்லவா! இவள் துன்புறுவுது உனக்குத் தகாது. நீ அருள் செய்ய வேண்டும்.

இப்படி ஒவ்வொரு பாடலிலும் இறைவனுடைய புகழைச் சொல்லியும், “இந்தப்பெண் கண்ணி,

வசைச்சொல்லுக்கு அஞ்சியவள். மடத்தினுள் இருந்தே புலரும் வரையும் உன்னைத் தொழுது அழுது கொண்டிருந்தாள் அல்லவா?” என்று நற்சாட்சி கூறியும் பதிகத்தை நிறைவு செய்தார். பாடல்கள் பாடப்பாடச் சிறிது சிறிதாக விடம் நீங்கி அந்த இளைஞர் உணர்வு பெற்று எழுந்து நின்றான். இளைஞரும் கண்ணியும் நாயனாரை வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். இருவரும் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியும் பரவசமும் பெற்று நின்றார்கள். நாயனார் மேலும் கருணை கூர்ந்து அன்றைக்கே அந்தத் தம்பதிக்கு திருமணச்சடங்கு செய்வித்து வாழவிட்டார். “மனம் புனரும் பெருவாழ்வு வகுத்துவிட்டார்” என்கிறார் சேக்கிழார்.

பெருவாழ்வு - ஆன்மிக வழியில் முன்னேறுவார்கள் என்ற குறிப்பு. இத்தலத்துக்கு யாத்திரையும் இப்பதிகப் பாராயணத்தையும் செய்தால் திருமணம் தடைப்படுவோருக்கு நல்லபலனைக் கொடுக்கும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

நீருங்கிழு

அழுகம்புல்லைச் சூப்பிடும் பசுவின் சாஸ்த்திலிருந்தே திருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. திருந்து நல்ல அதிர்வுகளை மட்டுமே உள்வாங்கும் தன்மை கொண்டது நம்மைச் சுற்றிலும் அதிர்வுகள் இருக்கின்றன. நம்மால் உணரமுடியாத அந்த அதிர்வுகளின் மத்தியிலேதான் நாம் உயிர் வாழுந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் உடம்பு இந்த அதிர்வுகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் உடலின் முக்கிய பாகங்களில் திருந்து இட்டுக்கொள்ளும் பழக்கம் கைவ மத்தவர்களிடையே பலகாலம் காணப்படுகிறது.

இருபுருவங்களுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில் மிக நுண்ணிய நரம்புகள் உள்ளன. அவைகளில் அதிர்வலைகள் எளிதாகத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அதனால் அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்தி மனவசியம் இலகுவாகச் செய்யமுடியும். அதனாலேயே மனவசியத்தைத் தடுக்க இந்த இடத்தில் திருந்து, சந்தனம், குங்குமம் போன்றவை இடப்படுகின்றன. இந்த உண்மையைச் சாதாரணமாக கூறி விளங்கப்படுத்தமுடியாத மக்களுக்கு நிலையில்லா வாழ்வின் நிலையை உணர்த்தி திருந்தறை உடலில் அணிய வைத்திருக்கிறார்கள்.

விபூதி இட்டுக்கொள்வதன் பலன்கள்:

புருவமத்தி (ஆக்குா சக்கரம்) வாழ்வின் ஞானத்தை ஈர்த்துக் கொள்ளலாம்.

தொண்ணூக்குழி (விசுத்திசுக்கரம்) சக்தியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம்.

நெஞ்சுட்டின் மையம் - நெஞ்சுட்டின்மையைப் பெறலாம்.

விபூதியை எடுக்கும்போது மோதிர விரலால் எடுப்பது மிகவும் சிறந்தது. நம் உடலின் பவுத்திரமான பாகம் என்று இதனைச் சொல்லலாம். நம் வாழவைக் கட்டுப்படுத்தும் சூட்சும் உள்ளது.

காரைக்கால் அப்பையாரின் கணிந்த பக்டி

- அநுஜா -

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் காரைக்கால் அம்மையார் ஒருவராவார். இவர் இறைவன் மீது அளவற்ற பத்தி கொண்டவர். இவர் இறைவனைப் போற்றிப் பாடிய அற்புத்த திருவந்தாதி, திருவிரட்டைமணிமாலை, முத்த திருப்பதிகம் ஆகியவை அவருடைய பத்திப் பெருக்கையும் அவர்பெற்ற இறையா நுபவத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர் திருக்கயிலாயும் சென்றபோது, இறைவன் இருக்கும் புனிதமான இடத்திலே காலால் நடப்பது தவறு என்றெண்ணித் தலையால் நடந்து சென்றார். அம்மையின் பத்தியின் மேம்பாட்டைக் கண்டு மகிழ்ந்த பரமசிவன் அவரை நோக்கி ‘அம்மையே வருக’ என்று வரவேற்றாராம். மற்ற எவருக்குமே இத்தகைய பாக்கியம் கிடைத்தாகத் தெரியவில்லை.

ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதமென்பர். அதேபோல அற்புத்த திருவந்தாதியிலுள்ள சில பாடல்களின் மூலமே அம்மையாரின் பத்தி எவ்வளவு என்று அறிய முடிகிறது. காரைக்கால் அம்மையார் தான் இவ்வுலகிற் பிறந்து பேச ஆரம்பித்த நாளி லிருந்தே இறைவன்மீது அன்பு கொண்டதாக கூறும் பாடல் பின்வருமாறு,

பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாவ் காதல் சிறந்துறின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும் மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே எஞ்ஞான்று தீர்ப்ப திட்ட

இவ்வுலகிற் பிறந்த நான் எப்போது பேசக் கற்றுக்கொண்டேனா, அன்றிலிருந்தே அழகிய நிறமும் கருந்லமான கழுத்தையுமடைய தேவர்களின் தேவனே, உன்மீது அளவற்ற அன்பு கொண்டு உன் பாதங்களே தஞ்சமென்று எண்ணிச் சரண்டைந்துவிட்டேன். எப்போது (எனக்கருள் புரிந்து) எனது துன்பத்தைத் தீர்க்கப்போகிறாய்? நான் உன்னைக் காணவேண்டுமென்று துடிக்கிறேனே. இது உனக்குத் தெரியவில்லையா? என்று இறைவனிடம் முறையிடுவதை இப்பாடல் கூறுகிறது. இறைவா! நீ அருள்புரியாவிடினும் உன்மீது நான் கொண்ட அன்பு என்றுமே மாறாது என்பதாகப்

பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.
இடர்களையா ரேஞும் எமக்கிரங்கா ரேஞும் படரும் நெறிபணியா ரேஞும் - சுடருவுல் என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க் கன்பறா தென்னெஞ் சவர்க்கு

இறைவன் எனது துன்பங்களைப் போக்காது விட்டாலும், என்மீது இரங்கி அருள் புரி யாவிட்டாலும், எப்படித் தன்னை நான் வணங்கவேண்டும் என்று வழிகாட்டாதபோதும், ஒளிவடிவாகி, எலும்புகளைக் கழுத்தில் அணிந்து, நெருப்பைக் கையில் ஏந்தி நடம்புரியும் எம்பிரான் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பு என்றுமே மாறாது நிலைத்திருக்கும். எத னையும் எதிர்பாராது அம்மையாரின் மாசற்ற அன்பை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

பெற்க்கரிய செல்வமான இறைவனை நான் என்மனத்தில் இருத்தி வணங்கும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளேன். இதைவிட வேறு எனக்கு எதுவேண்டும் என்பதாக பின்வரும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

எனக்கிய எம்மானே சுசனையான் என்றும் மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன் - எனக்கவனைக் கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்பற்றேன் உண்டோ எனக்கரிய தொன்று

எனது மனத்திற்கு இனிமையான இறைவனை அரும்பெறும் சொத்தாக மனதில் சேமித்து வைத்துக்கொண்டேன். என் தலைவனாக அவனைக் கொள்வதிற் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். எனக்கு இதைவிட அரும்பேறு வேறு எதுவும் உண்டோ? இல்லையென்று உறுதிப்படுத்துகிறேன். என் புருஷன் எனக்கே சொந்தமென்று பெண்கள் உரிமை கொண்டாடுவதுபோல இங்கே அம்மையார் இறைவன் தனக்கு மட்டுமே உரிய சொத்து எனகிறார்.

இறையருள் கிடைத்துவிட்டால், பாவங்களைச் செய்து தீவினையைச் சேர்க்கும் பிறவிப்பினி யிலிருந்து விடுபடலாம் என்பதைத் தான் பெற்ற இறையாநுபவத்தலிருந்து கூறுகிறார்.

இனியோாம் உய்ந்தோம் இறைவனருள் சேர்ந்தோம் இனியோர் இடிலோம் நெஞ்சே - இனியோர் வினைக்கடலை ஆக்குவிக்கும் மீளாப் பிறவிக் கணக்கடலை நீந்தினோம் கான்

இறையருள் கிடைத்துவிட்டது. இனி, இன்பமேயன்றி ஒருநாளும் துன்பமில்லை. பிறவிக்கடலை கடந்துவிட்டோம். மீண்டும் மீண்டும் பிறவியெடுத்துத் தீவினையைச் சேர்க்கமாட்டோம். இறப்பும் பிறப்பும் அற்ற முத்தி நிலை கிடைத்துவிட்டது என்று மனதிற்கு உறுதி கூறுகிறார். துண்பமற்ற பெருவாழ்வு இறையருளாற்றான் கிடைக்கும் என்னுந் தத்துவத்தை இப்பாடல் கூறுகிறது.

'பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார'

திருவள்ளவரும் இக்குறள் மூலம் இதனை விளக்குகிறார்.

மெய்யடியார்களுக்கு இயற்கையெல்லாம் இறைவனின் தோற்றமாகக் காட்சிகொடுக்கும். இங்கே அம்மையாரும் தான் மனத்தில் கண்ட இறைவனின் தோற்றத்தை இயற்கைக் காட்சியுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதைக் காணலாம்.

காலையே போன்றிலங்கும் மேனி கடும்பகலில் வேலையே போன்றிலங்கும் வென்னிறு - மாலையில் தூங்குறவே போலும் சடைக்கற்றை மற்றவர்க்கு வீங்கிருளோ போலும் மிடறு

இறைவனின் திருமேனி காலைக் கதிரவனின் (சூரியனின்) ஒளிக்கத்திர் போலப் பொன்னிறமாக இலங்குகிறது. (ஒளி வீச்கிறது). அவர் பூசியிருக்கும் திருநீரு நடுப்பகலில் தோன்றும் சூரியன்போலக் காட்சித்தரும். அவரது சடா முடியோ அந்தி வானம்போலச் சிவந்திருக்கும். அம்மையார் கண்ட காட்சியை இப்பாடல் மூலம் நாழும் எம் மனக்கண்ணால் இறைவனின் தோற்றத்தைக் கண்டு மகிழ முடிகிறது.

இறைவனின்மீது கொண்ட அளவற்ற பத்தியால் தன்னசை சிவபெருமானின் தாயாகவும் உமா தேவியாரைத் தனது மருமகளாகவும் எண்ணிப் பாடுகிறார். நீ மண்டையோட்டைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு பிச்சை எடுப்பதும் நள்ளிரவில் பேய்க்குநடன் சுடுகாட்டில் நடனமாடுவதும் நல்லதன்று என்று சிவனுக்குக் கூறுகிறார். நீ அப்படிப்போகும்போது மென்மையான உமா

தேவியைக் கூட்டிக்கொண்டு போகாதே என்று இறைவனை வேண்டுகிறார்.

கழலார் சிறுபுறத்துத் தோள்வளையைப் பாகத்தே எழிலாக வைத்தேக் வேண்டா - கழலார்ப்பப் பேரிரவில் சமப் பெருங்காட்டில் பேயாடும் ஆராள்வாய் நீயாடும் அங்கு பெண்கள் இரவில் செல்லப் பயப்படுவது இயற்கை. இங்கே அம்மையார் தன்னை மாமியாராகப் பாவித்து மகனைக் கண்டிப்பதுபோல பின் வருமாறு கூறுகிறார். நடுச்சாமத்தில் பினங்கள் ஏரிந்துகொண்டிருக்கும். அழகான வளும் மென்மையான தோள்களை உடைய வளுமான உமாதேவியைக் கூட்டிக்கொண்டு போகாதே, அவள் பயந்து விடுவாள். அவளை வீட்டில் விட்டுவிட்டு நீமட்டும் போவென்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது இப்பாடல்.

இன்னுமொரு பாடலில், சிவன் கழுத்தில் அணிந்திருக்கும் பாம்பால் உமாதேவியாருக்கு ஏதாவது தீங்கு விளைந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறார்.

தகவுடையார் தாழுளரேல் தாரகலம் சாரப் புகவிடுதல் பொல்லாது கண்ணர் - மகவடர ஊந்திடுமோர் நாகம் ஒருநாள் மலைமகளைச் சார்ந்திடுமே லேபாவந் தான்

சிவனுடைய இடப்பாகத்தே அமர்ந்து அவருக்கும் இன்பந் தருபவளாகிய மலைமகளாகிய பார்வதிக்கு இறைவன் கழுத்தில் மாலைகளாக அணிந்திருக்கும் நாகபாம்புகளால் ஒரு நாள் ஆபத்து நேர்ந்துவிட்க்கூடுமோ என்று மனம் பதறுகிறார் காரைக்கால் அம்மையார்.

மிக நெருக்கமான உறவினருடன் உரையாடுவதைப்போல அம்மையார் இறைவனுடன் உறவாடி மகிழ்வதை அவரது பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இறைவனை எப்படி நாங்கள் காணலாம் என்றால் கூறுகிறார். அன்புருவான இறைவனை உள்ளன்புடன் கைகூப்பி வணங்கினால், உலகுக்கு ஆதியாய் உள்ள அரன் சேஷ்டி (ஒளி) வடிவாக நம் உள்ளத்தே தோன்றுவான் என்கிறார். (திருமூலர் நாயனாரும் தன் பாடலில் நம்மனத்தே இறைவனைக் காண முடியம் எனப் பல்வேறு விதமாக விளக்குகிறார்) எனவே பத்தியால் பரமனை அடையலாம். மனிதப்பிறவி எடுத்ததன் பயனும் அதுவே.

சிவயோகம்
SIVAYOGAM
(Charity Reg No: 1050398 Since: 1995)

To inspire here and beyond

அனுஸ்மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயில்

2A Elmwood Road, Croydon CR0 2SG. Tel: 020 8767 9881

சித்திரா பெளர்ணாமி மகோற்சவம் 2016

அன்புடையீர்!

வணக்கம். இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயில் Croydonஇல் தஞ்சாவிகமாக இயங்கி வருவது தாங்கள் அறிந்ததே. ஆஸ்யம் நிலையாக அமையவேண்டும் என்ற நோக்கோடு பொருத்தமான காணி கொள்வனவு செய்யும் எது முயற்சிகள் இன்னும் கைகூடவில்லை. அம்மன் அருளால் நாம் செய்யும் முயற்சிகள் விரைவில் கைகூடப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டுக்கான வருடாந்த உற்சவம் ஏற்று மாதம் 07-ம் திகதி பிள்ளையார் திருவிழாவுடன் அரும்பமாக உள்ளது. தற்போது கொடியேற்றி உற்சவம் காணும் துழந்தை இல்லை. எனவே தினமும் காலை எழுந்தருளி அம்பாளுக்கும் மாலை மூலஸ்தான அம்பாளுக்கும் இரு வேண்டியும் பிள்ளையார் முருகனுக்கும் விசேஷான அபிவிருத்தங்களை தொடர்ந்து சிறப்பு தலங்காரர்களுடன் வாகனத்தில் அமர்த்தி பூஜைகள் நடைபெறும்.

07.04.2016 வியாழக்கிழமை தொடக்கம் 26.04.2016 செவ்வாய்க்கிழமை வரை தினமும்

காலை	10.00	பிள்ளையார், முருகன், எழுந்தருளி அம்மன் அபிவேகம்
	12.00	பகற்சிறப்புப் பூசை
மாலை	05.30	பிள்ளையார், முருகன் மற்றும் மூல அம்மன் அபிவேகம்
	07.30	சிறப்புப் பூசை

பக்தப் பெருமக்கள் அனைவரும் இத்திருவிழாக் காலங்களில் வருகை தந்து எல்லாம் வெல்ல இலண்டன் முத்துமாரி அம்மனின் பேரருளைப் பெற்றும்புறாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

அன்புடன்

அதாவத்து காலங்களில் வருகை தந்து எல்லாம் வெல்ல இலண்டன் முத்துமாரி அம்மனின் பேரருளைப் பெற்றும்புறாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

Banana Leaf

taste with tradition

அனைத்து விழாக்களுக்கும் உணவு.
பல்கார வகைகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

Tel: 020 8554 4120

Mob: 07969 972 202

Web: www.bananaleafuk.com

Email: info@bananaleafuk.com

4 Central Parade, Ley Street, Ilford, Essex IG2 7DE

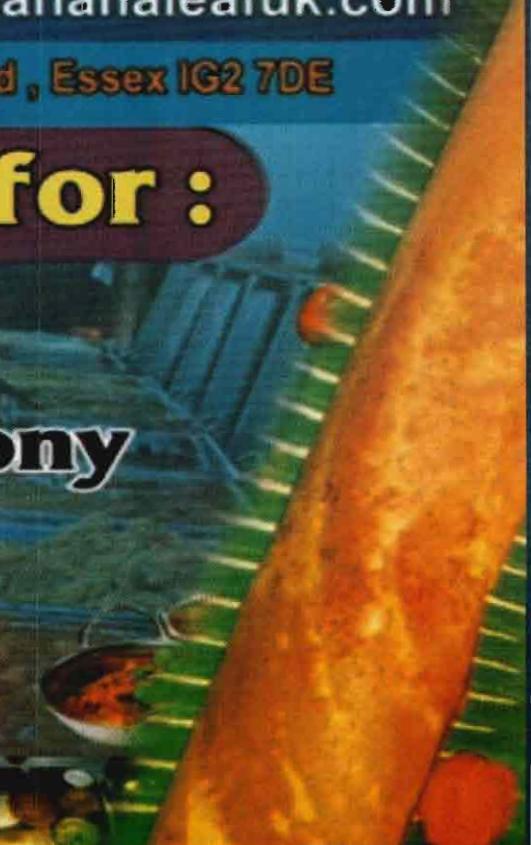
We do cater for :

Wedding

Puberty Ceremony

Birthday &

Arangetram Etc.

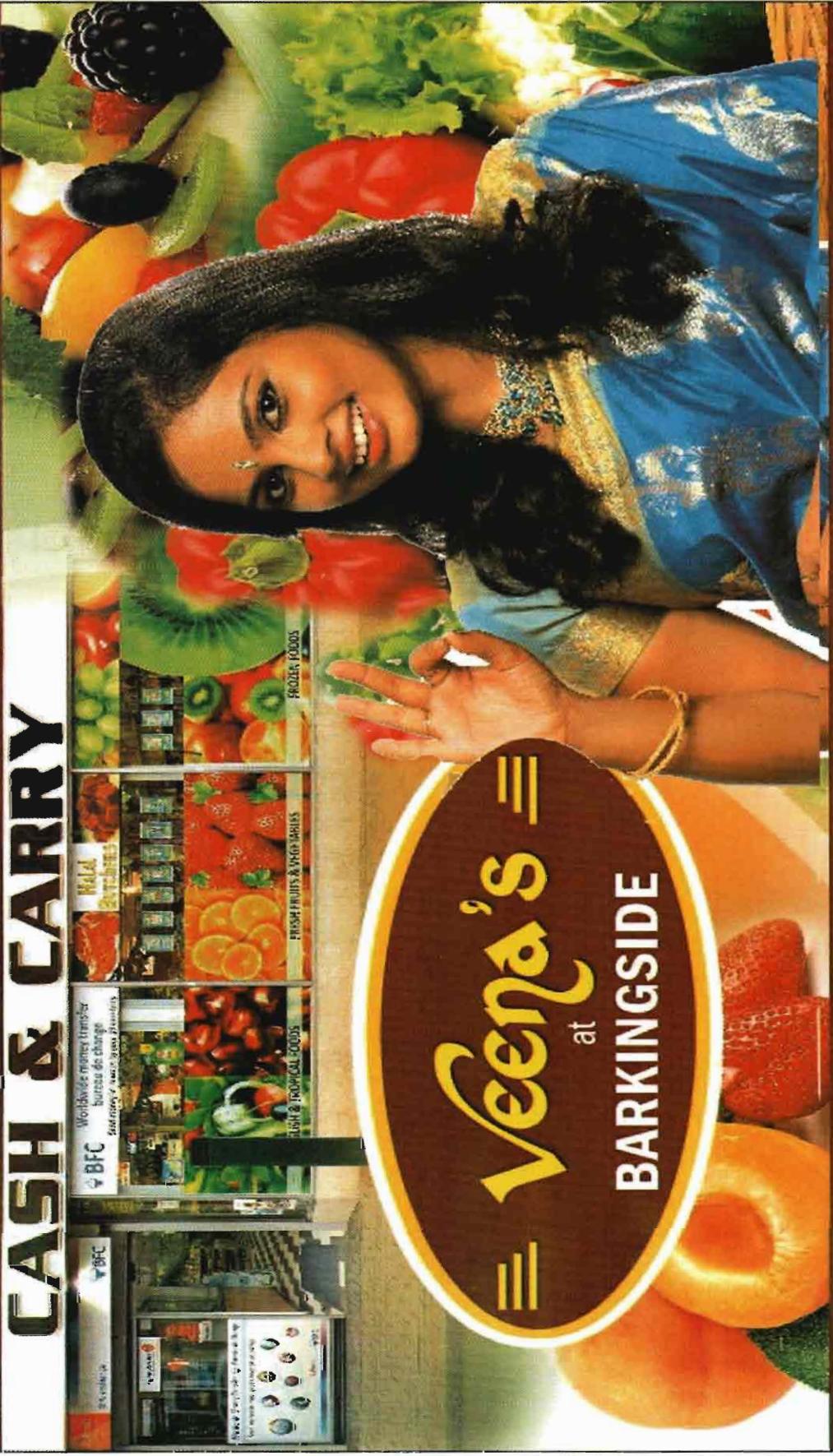

= Veena's =

CASH & CARRY

www.veenass.com

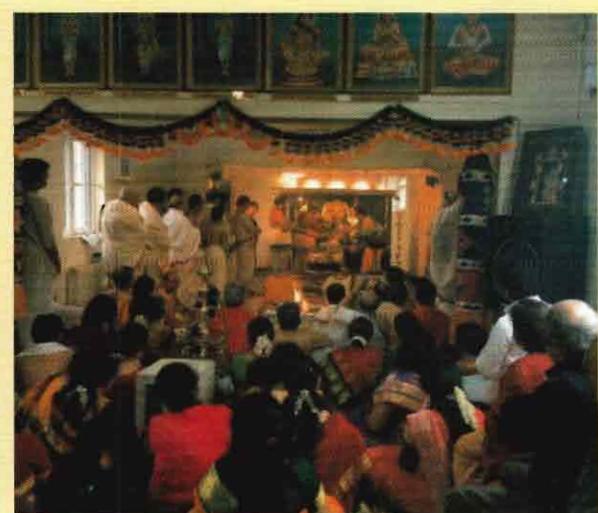
= Veena's =
at
BARKINGSIDE

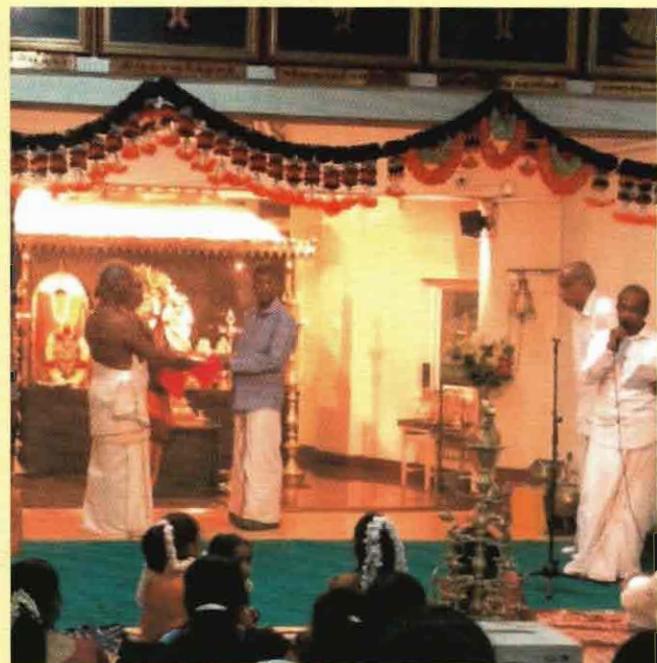
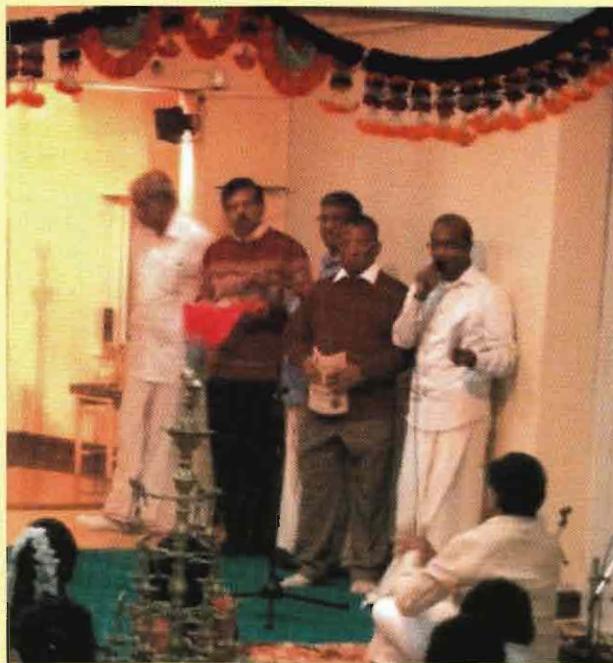
020 8550 2700 • www.veenass.com

Quality! Variety!! Satisfaction!!!

ரகதசருத்ரா நோம்

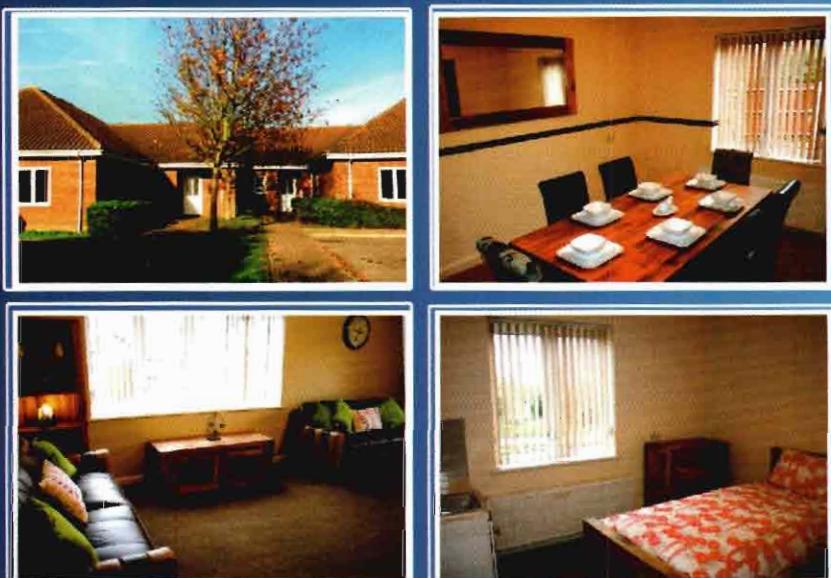
தெம் பொங்கல் விழா கலசம் 80 ஆவது இதழ் வெளியிடு

திருவெங்பாகவை நினைக்க

Satash Community Care

உடற்குறைபாடு அல்லது மனநலக் குறைவு காரணமாக உங்களுக்கோ அல்லது உறவினருக்கோ உதவி தேவைப்படின் பல ஆண்டுகள் அனுபவமும் அங்கீரமும் பெற்ற எங்கள் சேவையை நாடுங்கள். அவரவர் தேவைகளுக்கேற்ப பராமரிப்பைத் திட்டமிட்டு வகுத்துச் செயற்படுத்துவதில் எமது நிறுவனம் பாராட்டும் பரிசும் பெற்றது.

- மேலதிக விவரம் அறிய எங்களைத் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

Orchid Bungalow
51 Mollands Lane,
South Ockenden RM15 6DH
Adult Services 01708 850555

Jasmine Bungalow
53 Mollands Lane,
South Ockendon RM15 6DH
Children Services 01708 851189

109-111 Molands Lane,
South Ockenden RM15 6DJ
Adult Services 01708 856592

Trinity Community Centre
East Avenue, London E12 6SG
Domiciliary Care 0203 200 1047

www.satashcommunitycare.com
Letchmi Loganathan
07957 869620
letchmi@satashcommunitycare.com

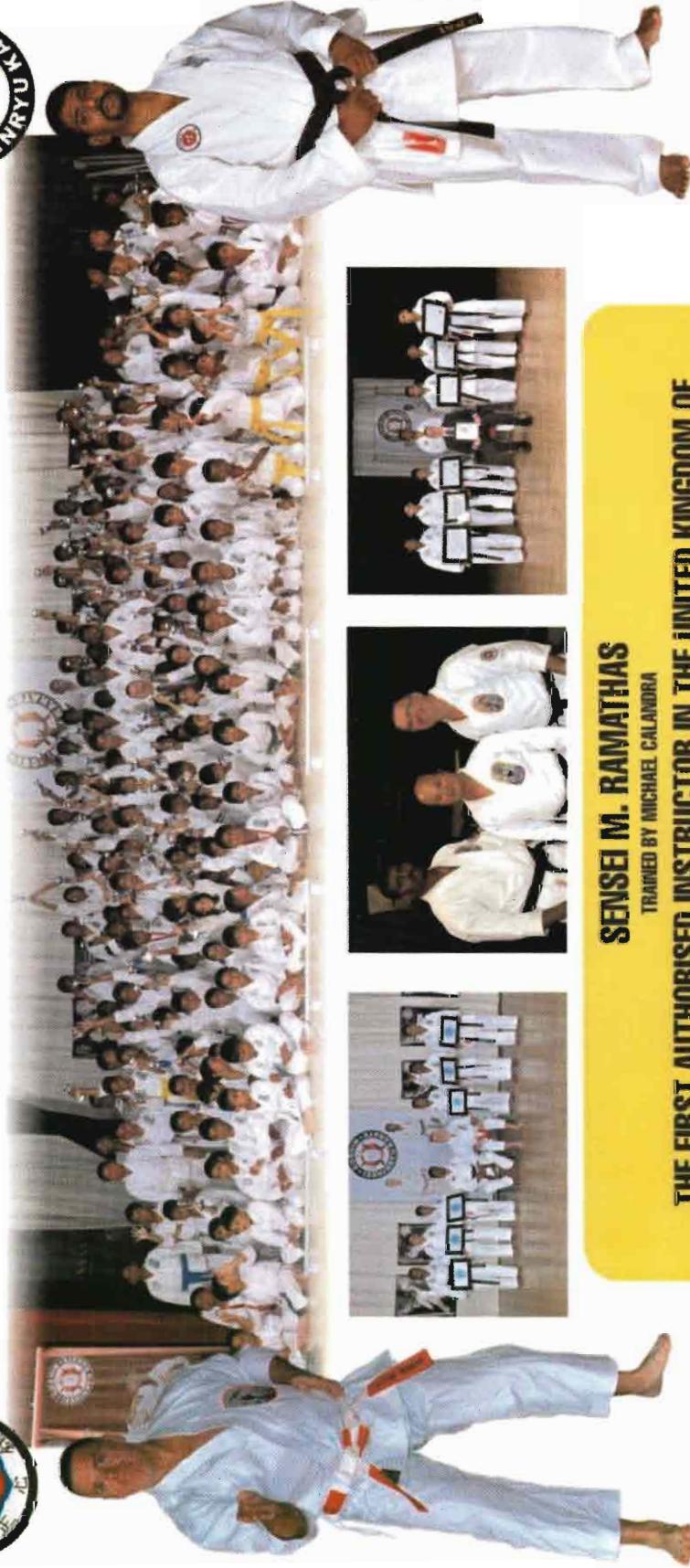
Logan Loganathan
07956 377298
logan@satashcommunitycare.com

Sathian Loganathan
07949 755104
sathian@satashcommunitycare.com

GOSHIN ISSHIN-RYU KARATE ASSOCIATION

LONDON - UK

**THE FIRST AUTHORISED INSTRUCTOR IN THE UNITED KINGDOM OF
ISSHINRYU WORLD KARATE ASSOCIATION**

OKINAWA - JAPAN

SENSEI M. RAMATHAS

TRAINED BY MICHAEL CALANDRA

M Ramathas
Isabin-Ryu Karate - Do
LONDON - UK
0044 07958 010 139
Email: goshinisshinryukarate@gmail.com
www.goshinisshinryukarate.com

Michael Calandra
8th Dan, Kyoshi-Go
Isshin-Ryu Karate - Do
NEW YORK - USA
Tel: 001 917 607 0739
Email: okidoboj@aol.com
www.isshinryukarate.com

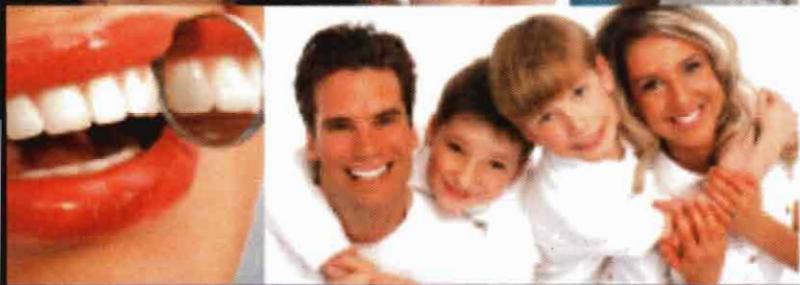
Other Branches: Gants Hill, Ilford Lane, East Ham, Chadwell Heath, Sutton, Ley Street
Contact: Incharge & Instructor, Sensei M Ramathas Tel: 07958 010 139

your choice is CLEAR!

Invisalign®
The Clear Alternative to Braces

Come to Bluebell for..

**INVISIBLE TOOTH
STRAIGHTENING**

GUM DISEASE TREATMENT

COSMETIC DENTISTRY

SMILE MAKEOVERS

GENERAL DENTISTRY

ORAL SURGERY & IMPLANTS

ENDODONTICS

CHILDREN'S ORAL HEALTH

**EMERGENCY
APPOINTMENTS**

FACIAL REJUVENATION

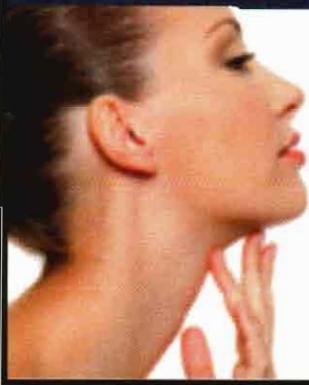
**Book your FREE
consultation today!**

Dr Suki Kanagasabai-Shakthi is one of the leading Invisalign® dentists in the UK. With her unique approach to an ethical and non-invasive path of treatment she has become an Invisalign® Platinum Elite Dentist, a title which is only held by a privileged few dentists in the UK.

**Bluebell is an Invisalign®
Platinum Elite Provider.**

If you have teeth that stick out, are crooked, have gaps or overlap then Invisalign is the best choice for you with clear, almost invisible braces.

Bluebell
dental practice & clinic
Making a Difference

www.bluebelldp.co.uk

CHIGWELL
020 8500 6789

STRATFORD
020 8555 1144

—
சைவ முன்னேற்றச் சங்கம்

அருள்மிகு ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதி

விசேட தினங்கள்

ஏப்பிரல் (13-04-2016) தொடக்கம் ஜூலை (31-07-2016) வரை

13.04.2016	புதன்	துன்முகி வருடப்பிழப்பு
21.04.2016	வியாழன்	சித்திரைப் பவுர்ணாமி
30.04.2016	சனி	நடேசர் அபிஷேகம்
02.05.2016	திங்கள்	திருநாவுக்கரசர் குருடுசை
24.05.2016	புதன்	திருஞானசம்பந்தர் குருடுசை
08-06-2016	புதன்	சேக்கிழார் குருடுசை
23.06.2016	வியாழன்	8ஆவது ஆண்டு கும்பாபிஷேக தினம்
01.07.2016	வெள்ளி	ஆனி உத்தரத் திருவிழா ஆரம்பம்
07.07.2016	வியாழன்	மாணிக்கவாசகர் குருடுசை
10.07.2016	ஞாயிறு	ஆனி உத்தர நடேசர் அபிஷேகம்

ஆடி அமாவாசை - 02.08.2016 செவ்வாய்

விசேஷ அறிவித்தல்: ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சுந்தரி உடனுறை ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர் சந்நிதி தினமும் காலை 10.00 மணி முதல் 11.00 மணி வரையும், மாலை 6 மணி முதல் இரவு 9 மணிவரை சிவனடியார்களுக்காகத் திறந்திருக்கும்.

தினமும் மாலை 8மணிக்கு பூசை வழிபாடு நடைபெறும். மேலே குறிப்பிட்ட விசேட தினங்களில் அபிஷேக ஆராதனை, கூட்டு வழிபாடு போன்றவை நடைபெறும். அன்பர்கள் அனைவரும் சந்நிதிக்கு வந்து வழிபாடுகளிலே கலந்து எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி உடனுறை ஸ்ரீ சிதம்பரேஸ்வரர்மானின் திருவருளைப் பெற்றுயியுமாறு சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் அடியார்களை அன்புடன் வரவேற்கிறது.

“மேன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திருமூலர் கோட்டூர் வாழ்க்கை நெறி

திருமதி ஸ்ரீதேவி விபுலாநந்தர்

சிவனைப் பரம்பொருளாகக் கருதி வழிபடும் கொண்ட திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாக சமயம் சைவசமயம். சைவம் என்றால், சிவ னுடன் சம்பந்தமாகுதல் என்கிறார் திருமூலர். ஆன்மா எவ்வாறு சிவத்துடன் சம்பந்தமாக முடியும் என்பதை, ‘அன்பே சிவம்’ என்ற இரண்டு சொற்கள்மூலம் மிகத் தெளிவாக, இலகுவாக விளக்குகிறார். இறைவன் (சிவன்) அன்பு வடிவானவன். எனவே நாமும் இறைவனை (சிவனை) அடைவதற்கு அன்பு ஒன்றே போதும் என்கிறார். அன்பு வேறு, சிவம் வேறு அன்று. அன்பும் சிவமும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை என்பதை, அன்புசிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார் அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார் அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே என்ற பாடலில் விளக்கியுள்ளார்.

அன்பு மிகப்பெரியது. அது தவத்தினும் மேலானது. அன்பு மிகுதியினாலேயே சிவத்தை அடைய முடியும். உயிர்கள்மீது அன்பு கொள்பவனே உண்மை அன்பை அறிந்தவனாகிறான். அதாவது, ஒருவன் தன்னில் அன்புள்ளவனாக இருக்கவேண்டும் அப்போது தான் அவனுள்ளத்தில் நல்ல எண்ணங்கள் தோன்றும். தன்னைப்போல மற்றைய உயிர்களையும் நேசிக்க முடியும். உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொள்பவனாலேதான் சிவத்தி டமும் உண்மை அன்பு செலுத்தமுடியும் என்று கூறுவதன் வாயிலாக, ‘அன்பே சிவம்’ என்ற வார்த்தையில் சிவத்தை அடையும் வழி எனிதானது என்று எடுத்துக்கூறுகிறார். உலகிலே பிறந்த ஆன்மா (அன்பு செலுத்தவுதுடன் வேறு) உயிர்களிடமும் சிவனிடமும் அன்பு கொள்ளும்போது அந்த அன்பு எப்படி யிருக்கவேண்டும் என்று திருமூலர் கூறி யிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கலாம்.

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் சைவத் திருமுறைகளிலே பத்தாந் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மூவாயிரம் பாடல்களைக்

வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தந்திரமும் ஒவ்வொரு கருமத்தை விளக்குகின்றது. திருமந்திரப் பாடல்கள் அனைத்தும் ஒருவரைச் சிவநெறியில் ஒழுகச் செய்வனவாகும். அற நெறியில் வாழ்வதன் மூலம் சிவனை அடையலாம் என்பதைத் திருமந்திரம் வலியுறுத்துகிறது.

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள் நின்றனன் முன்றினுள் நான்குணர்ந் தானைந்து வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பர்ச் சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே

கடவுள் ஒன்றே. அவனே சிவன். அவன் ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் செய்வதற்காக சிவன் -சக்தி என இரண்டாகிறான். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய தொழில்களைச் செய்வதற்குப் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மும்முர்த்திகளை அதிட்டித்து நின்று, இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் எனும் நால்வேதங்களையும் அறிவித்து, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் அறியப்படாதவனாய், முற்றறிவு உடைய வனாய், வழி, மந்திரம், பதம், வண்ணம், தத்துவம், புவனம் என்னும் ஆறு அத்துவாக களிலும் விரிந்து, ஏழு உலகங் களையும் கடந்து நின்று நிலம், நீர். த், காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் எட்டு இடங்களிலும் அட்ட மூர்த்தியாய் விளங்குகின்றான் என்று விளக்குகிறார்.

‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ்செய்ய மாறே’ என்று கூறும் திருமூலர், இறைவனை விரும்பிப் பாடுவதையே தன் பேறாகக் கருதி மகிழ்ந்தார்.

யோகநெறியில் வாழ்ந்த திருமூலர் உடம்பினை இறைவன் இருக்கும் ஆலயமாகத் துதித்து, அவ்வுடலை யோக சாதனையால் அழியாமல் நிலைநிறுத்தலாம், இறவாத நிலையைப் பெறலாம் என உரைத்து மூவாயிரம்

ஆண்டுகள் வாழ்ந்து உலகம் பயன்பெறவேணத் தம் அநுபவங்களைத் திருமந்திரப் பாடல் களாகப் பாடி நமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார்.

யாக்கை நிலையாது, செல்வம் நிலையாது, உலகம் நிலையாது உடலில் உயிர் நிலையாது என்ற நிலையாமை பற்றியும் திருமூலர் கூறியுள்ளார்.

எனவே, ஆன்மா உடலோடு கூடியிருக்கும்போதே இறைவனை அடையும் வழியை ஆராய்ந்து அவ்வழிச் செல்லவேண்டும்.

வேதங்கள் ஆட ஆகமம் ஆட
கீதங்கள் ஆடக் கிளர்அண்டம் ஆட
புதங்கள் ஆடப் புவனம் முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானக் கூத்தே

என்று ஞானக்கூத்தாடும் இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு, அவை செல்லும் வழியில், அவற்றைத் தொடர்ந்து சென்று அருள்புரிவான். தன்னை நினைப்பவர்க்கும் நினையாதவர்க்கும் அருள்புரிகின்றான். இறைவனின் திருவடிகளைத் தொழுதால், பசுக்களைப் பாசங்களில் இருந்து விடுவித்து, தொடர்ந்துகொண்டே வரும் பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடந்து முத்தியடைய அருள்புரிவான்.

நான் எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கே போவேன்? எங்கே போகவேண்டும்? என்ற உயிர்களின் கேள்விகளுக்கான பதிலைக் கூறும் ஞானநூல் திருமந்திரம். நாம் அருமையாகப் பேணுகின்ற எம் உடல் உயிரோடு கூடிப் பிறந்தது. நிழல் உடலுடன் கூடிப் பிறந்தது. எமது நிழலால் எமக்குப் பயன் உண்டா? அதில் நாம் இளைப்பாற முடியுமா? முடியாது. அதுபோல உடலால் உயிருக்கு பயன் ஏதும் இல்லை. அதனால் உயிர் உடலோடு கூடியிருக்கும் போதே இறைவனை அடைய முயலவேண்டும் என்று திருமந்திரம் கூறுகிறது.

பெற்றக்ரிய மானுடப்பிறவியைப் பெற்ற எமக்கு, செய்யத்தக்கது எது, செய்யத்தகாதது எது என்று அறிவித்து, செய்யத்தக்க அறத்தை எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்பதையும் திருமந்திரம் நமக்கு அறிவறுத்துகிறது. அறம் என்ற சொல்லின் பொருள் பரந்து விரிந்த

பொருளுடையது. திருமந்திரத்தில் தான் சிறப்பு என்னும் பகுதியில், ‘காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமின்’ என்கிறார். இதை உதாரணமாகக் காட்டி, ‘ஆர்க்கும் இடுமின், அவரிவர் என்னன்மின்’ என்று இல்லா தோர்க்குக் கொடுப்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். காக்கைகை கரைந்து உண்பதுபோற் பகுத்து உண்ணும் பண்பு அறத்தோடு இணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. காக்கை உணவைக் கண்டவுடன் அதை மறைத்து வைக்க முயல்வதில்லை. மற்றைய காக்கைகளையும் கரைந்து அழைக்கும். தனக்கு உறவான காக்கையா, இல்லையா, என்றும் பார்ப்ப தில்லை. எல்லாக் காக்கைகளையுமே அது அழைக்கிறது.

அவர் ஏழை, இவர் செல்வந்தர், அவர் என் மதத்தவர், இவர் வேற்று மதத்தவர் என்று பிரித்து அவருக்குக் கொடுக்கலாம், இவருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று எண்ணாமல், யார் யாரெல்லாம் நலிவாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுப்பதையே திருமந்திரம் வலியுறுத்துவிற்கு.

செல்வம் இருந்தால் அதைப் பாதுகாப்பது, சேமித்து வைப்பது எல்லாம் துன்பமானது என்று தெரிந்தும் அதைச் சேமிப்பதால் என்ன பயன்? காலம் விரைந்து செல்கின்றது. உயிர்கள் அழிகின்றன. செல்வம் கைமாறுகிறது. இவை நித்தம் நடப்பதைக்கண்டும் நாம் அறம் செய்ய விரும்பாமல் இருப்பது ஏன்? எமது என்று சொல்லி, செல்வத்தைப் பற்றிக்கொண்டு இருப்போமேயானால் எம்மைப் பார்த்து எம்முடைய சந்ததியும் அறஞ்செய்யாது அவ்வாறே வாழும். இதனால் அவர்கள் அறத்தை அறியமாட்டார், இறைவனை அடையமாட்டார். நாம் அனைவரும் முத்தியின்பம் பெறாது பிறவிப் பெருங்கடலில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து நீந்திக்கொண்டெட இருப்போம்.

யாவர்க்கு மாமினாற வர்க்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பக வங்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் பொதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிற்க கின்னுரை தானே

என்று அறம் செய்வது இலகுவானதென

திருமூலர் நமக்கு நினைவுட்டுகிறார். அதனால் வரும் பயனும் அளவற்றது என்கிறார். அறம் செய்ய மனமே தேவை. இறைவனுக்கு ஒரு பச்சிலை இட்டு வணங்க எல்லோராலும் முடியும். பசவுக்கு ஒரு வாய் உணவான புல்லைக் கொடுப்பது எனிது. நாம் உண்ணும்போது மற்றவர்களுக்கும் ஒரு வாய் உணவு கொடுப்பது எனிது. இவை எல்லாம் செய்ய முடியாவிட்டாலும் பேசும்போது இனிமையான வார்த்தைகளைச் சொல்வது கடினமான செயல் அன்று. எனவே அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப அறம் செய்து திருமந்திரம் காட்டும் வழியிலே செல்லவேண்டும்.

அறம் செய்வது தவிர, வேறு என்னென்ன கவனிக்கவேண்டும்? அதையும் திருமூலர் அழகாக எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். வஞ்சகம் பேசி அறமற்ற வழியிலே செல்லாதீர்கள். பிறர் பொருளைக் கரவாதீர்கள். செம்மையான குணங்களை உடையராகிச் சிறப்புப் பெறுங்கள். விருந்தினருக்கு உணவளியுங்கள். இவற்றைச் சொல்லும் பாடல்,

அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நிலஸ்னின் வெவ்விய னாகிப் பிற்பொருள் வ்வன்மின் செவ்விய னாகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு தவ்விக் கொடுமின் தலைப்பட்ட போதே

பஞ்சமா பாதகங்களான கொலை, காலு, பொய், கள், காமம் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடக்கூடாது என்பதைக் கூறும் திருமந்திரம் எமக்கு அறவழியிற் செல்ல வழிகாட்டுகிறது. கத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து, ஆன்மாக்களைத் தவறான பாதையில் இட்டுச்செல்லும் புலன்களை அடக்கி, அறவழியிற் சென்று சிவ புண்ணியங்களைச் செய்து, நல்வினை தீவினைகளினின்றும் நீங்கி ஞானம் பெற்று, எம்மைப் பற்றியிருக்கும் மல பந்தங்களை நீக்கிச் சிவனோடு ஒன்றுபட்டு நிற்க வழிகாட்டும் திருமந்திரம்போல் வேறு வழிகாட்டி இல்லை வனவாம்.

குருவின் உதவிபுடனே ஆன்மா சிவனை அடையமுடியும் என்று சைவசித்தாந்தம் கூறுவது போலவே திருமந்திரமும் கூறுவதால் அது சாத்திர நூலாகவும் தோத்திர நூலாகவும்

ஆன்மாவுக்கு வழிகாட்டுகிறது.

அறிவறி வென்ற அறிவும் அநாதி
அறிவுக் கறிவாம் பதியும் அநாதி
அறிவினைக் கட்டிய பாசம் அநாதி
அறிவு பதியில் பிறப்பறுத் தானே

என்ற பாடலில் பதி பச பாசம் என்ற முப்பொருள்களின் இயல்பு கூறப்படுகின்றது. சிவம் அநாதியானது. ஆன்மா அநாதியானது. ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்கும் பாசம் அநாதி யானது. பச பாசத்தால் கட்டுண்டு இருப்பதால் பிறக்கின்றது. பசவுக்குப் பதி காட்சி கொடுக்கும் போது பாசம் பசவைவிட்டு நீங்குகிறது. பாசம் நீங்கப்பெற்றாலே ஆன்மா பிறவியிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் சிவனை அடைய முடியும்.

இவ்வாறாக, திருமந்திரம் நிலையாமை, அன்பு, அறம் செய்தல், பஞ்சாபாதகங்களின் நீங்குதல், குருவின் மூலம் ஞானம் பெறல், அரசியல் முறைமை, அந்தனர் ஒழுக்கம் என்று பல விடயங்களைப்பற்றிக் கூறியுள்ளது. திருமந்திரம் மட்டுமன்றித் தேவாரம் திருவாசகம் வேதங்கள் ஆகமங்கள் போன்ற ஞான நூல்கள் காலத்துக்குக் காலம் ஞானிகளால் எமக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டு, அவற்றைப் பின்பற்றி இறைவனை அடைய வழி காட்டுகின்றன. ஆனால் ஆன்மாக்களாகிய நாம் அவற்றைச் சிந்திக்காமல் நிலையற்ற உலக இன்பங்களில் மூழ்கிக்கிடப்பது ஏன்? இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் அழிவுகள் இயற்கையின் சீற்றம் போர் பஞ்சமா பாதகங்கள் போன்ற தீய செயல்கள் நடந்துகோண்டே இருக்கின்றன. ஞானிகள் காட்டிய வழியை ஆன்மாக்கள் கடைப்படிக் காமையே இதற்குக் காரணமென்று என்னத் தோன்றுகின்றது. அல்லது அவற்றை எமக்கு எவரும் அறிவிக்கவில்லையா? என்றும் ஜூறுவேண்டியுள்ளது. இதுபற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டும். ‘ஓன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்று உணர்ந்து திருமந்திரங்களும் வாழ்க்கை நெறியை பின்பற்றி வாழ்ந்து சிவனை அடைய முயற்சிப்போம்.

Thirukural stories திருக்குறை கதைகள்

சிறுமீத் சாவித்திரி ஆனந்தன்
Mrs Savithiri Anandan

Thirukural is like a lighthouse guiding the ship of virtue, wealth and love in human life. Therefore, it is our duty to ensure that it reaches our younger generation. Hence we have started to write a short story in each "Kalasam" issue from now on. The story will be based on a verse from Thirukkural. We have decided to write the stories in English for the benefit of all the children who can not read Tamil. We will be delighted if this message reaches you, the young people. The story is published in Tamil as well.

மனித வாழ்க்கையில் அறம், பொருள், இனப்படும் ஓடங்கள் சரியான பாதையில் பயணிக்க வழிகாட்டும் கலங்கரைவிளக்கமாகத் திருக்குறள் என்னும் அரிய நூல். இந்தக் கலசம் இதழிலிருந்து ஒரு திருக்குறளை ஆதாரமாகவெத்து ஒரு கதை பிரசரமாகும். தமிழ் வாசிக்கமுடியாத இளைய தலைமுறையினர் பயன்பெறவேன ஆங்கிலத்திலும் கதை பிரசரம் ஆகிறது.

The 1st story is based on a verse from the 16th Chapter, 'Forbearance'
அதிகாரம் 16: “ பொறையுடைமை” (Forbearance)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல்

Meaning: Win over by your nobility, those who may cause anguish by senseless pride
பொருள்: அர்த்தமற்ற செருக்கினால் தீயவற்றைச் செய்தவர்களைத் தாம் தம்முடைய பொறுமையினால் வென்றுவிடல் வேண்டும்

They all were students of year 8. All the pupils achieved the required marks in their 11+ examination and got admission to a school which is well known for its high standard of Education. They made friends with each other very quickly. They played and enjoyed inside and outside the school. Sometimes they made fun during their lesson in the class. This resulted in punishment and became a disciplinary issue.

One student, Renuga, was a different pupil among the others in their class. She followed the rules to the letter, maintained punctuality, obeyed her teachers and never tried to slander others. Most students in the class, often teased Renuga and belittled her saying words like, "... how could Renuga be in our class? Is she so clever and brilliant as we all are?"

"Yeh.. well said. She doesn't even wear any modern clothes as we do."

"Ya.. ya.. you know, she doesn't even have an i phone. What she has is an old model phone, not even an android!".

Everybody would laugh loudly at these comments. Nobody ever cared about Renuga's feelings. Even though the teasing always hurt her feelings, Renuga never said a single word in return to them.

The school's annual day function was about to take place, and year 8 students were asked to participate in a speech competition. Their teacher selected four students from the class including Renuga.

"Oh! Renuga? To give a speech in the stage? Ha.. ha this is going to be the best joke ever"., the students commented. But Renuga was, as usual, did not say a word in return and kept her nobility.

The annual day finally arrived. The judges for the speech competition were ready at their desk. The competition started and the pupils gave their speech one by one. Renuga's turn came. She stood up and started to deliver her speech. Title of the speech was 'Prevention of Global warming'.

First, she explained the reasons for global warming and then she continued suggesting some possible ways for its prevention. There was pin drop silence among the audience during her speech. Everyone was listening very carefully. When Renuga finished her speech, a big applause came from the audience.

Renuga was selected for the first prize and she received the gold cup. The students who had been teasing her all these days were ashamed of their behaviour and felt sorry for it.

அவர்கள் எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்கள். 11+ தேர்வில் உரிய புள்ளிகளைப் பெற்றதால், கல்வித் தரத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த அந்தப் பாடசாலையில் கற்கும் அநுமதி பெற்றார்கள். நண்பர்களாய்ச் சேர்ந்து உள்ளேயும், பாடசாலைக்கு வெளியிலும் வேடிக்கை விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபட்டார்கள். சிலசமயங்களில், இவ்வாறான கேளி விளையாட்டுகள் வகுப்பில் பாட நேரங்களிலும் தொடர்வதுண்டு. இதன் காரணமாகச் சில மாணவர்கள் தண்டனைக்கு உள்ளாவதும் உண்டு.

இவர்களுக்கு மத்தியில், அந்த வகுப்பில் படிக்கும் ரேணுகா மிகவும் வித்தியாயசமான மாணவி. நேரம் தவறாமை, பணிவு, ஆசிரியருக்கு கீழ்ப்படிதல், புறங்கூறாமை, பொறுமை என்னும் உயர் பண்புகள் நிறைந்தவள். வகுப்பின் ஏனைய மாணவர்கள் எப்பொழுதும் ரேணுகாவைப் பரிகாசம் செய்து துன்புறுத்திய வண்ணமே இருப்பார்கள்.

"ரேணுகாவிற்கு இந்தப் பாடசாலையின் அநுமதி எப்படிக் கிடைத்தது?
அவள் என்ன எங்களைப்போல் அதிதிற்மையும் கெட்டித்தனமும் உடையவளா?"

"ஆ.. ஹா.. நன்றாய்ச் சொன்னாய்.. எங்களைப்போல நவீன ஆடைகளையும் அவள் அணிவதில்லையே??"

"உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? எங்களிடம் இருப்பதுபோல 'ஜ' போன் ரேணுகாவிடம்.இல்லை.

ஒரு ‘அண்ட்ரோயிட்’ போன்கூட இல்லை. பழையகாலத்துப் போன் தான் அவளிடம் இருக்கிறது.” இப்படிப்பட்ட பரிகாசப் பேச்சுக்கள் அவளுடைய மனதைப் புண்படுத்தும் என்பதை அவர்கள் என்றும் நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. ஆனால், மனம் மிக வருந்தி வேதனைப்பட்ட போதும் ஒரு வார்த்தையேனும் ரேணுகா பதிலுக்குச் சொல்லமாட்டாள். பொறுமையோடு தன் துன்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்வாள்.

பாடசாலையின் ஆண்டுவிழா நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. 8ம் வகுப்பு மாணவர்கள் பேச்சுப் போட்டியில் பங்குபற்றும்படி கூறப்பட்டார்கள். ரேணுகா உட்பட நான்கு மாணவர்களை பேச்சுப்போட்டிக்கென ஆசிரியர் தெரிவு செய்தார். இதற்கும்கூட பரிகாசம்தான்.

“ஓ...ரேணுகாவா? மேடையில் பேசுவதா?” “இதுதான் பெரிய நகைச்சவை” தொடர்ந்து அனைவரிடமும் சிரிப்பொலி!

ரேணுகா எந்தப் பதிலும் கூறவில்லை. வழமைபோல் பொறுமை காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அன்று ஆண்டுவிழா. பேச்சுப்போட்டியின் நடுவர்கள் மேடையில் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மாணவர்களாக வந்து பேசினார்கள். ரேணுகாவின் முறையும் வந்தது.

பேச்சுக்குரிய தலைப்பு - “பூமி வெப்பமாவதைத் தடுத்தல்”

பூமி வெப்பமாகுதலுக்கான காரணங்களை முதலில் சொல்லி, அதனைத் தொடர்ந்து, வெப்பம் அடைதலைத் தடுக்கக்கூடிய சாத்தியமான வழி வகைகள் பற்றிய தனது கருத்துக்களை ரேணுகா தன் பேச்சில் எடுத்துக் கூறினாள். ஆணித்தரமான அவளுடைய பேச்சில் மெய்ம்மறந்துபோன சபையினர் ரேணுகா கூறிய கருத்துக்களை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஊசி விழுந்தாற் கேட்கும் அளவு சபை அமைதியாக இருந்து பேச்சைக் கேட்டது. பேச்சு நிறைவூற்றபோது கரகோஷம் வானைப் பிளந்தது.

போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற மாணவியாக ரேணுகாவின் பெயர் அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கான வெகுமதியாகத் தங்கக்கோப்பை வழங்கப்பட்டது.

அதுநாள் வரையும் ரேணுகாவைப் பரிகாசம் செய்து துன்புறுத்திய சக மாணவர்கள் தமது தீய செயலுக்காக வெட்கப்பட்டு மனம் வருந்தினார்கள்.

நாம் எங்கே போகிறோம்?

தற்காலம் அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மக்களின் சிந்தனையெல்லாம் பொருளைப் பற்றியே காணப்படுகிறது. இறைமை பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு நேரமே இல்லை என்னாம்.

சடங்குகள்தான் இறைவழிபாடு என்றாகிவிட்டது.

சமயம் என்பது ஒரு பயிற்சி என்பது மறக்கப்பட்டு அது வெற்றுப் படிப்பு என்றாகிவிட்டு. ஆலயங்கள் வியாபாரக்கூடங்களாக மாறிவருகின்றன. ஆலயங்கள் அருளைப் பொழியும் ஆண்டவன் உறைவிடங்கள் என்பதை மறந்துவிட்டோம்.

சிறுதெய்வ வழிபாடுகளும் ஆடம்பரமான சடங்குகளுமே இன்று மேலோங்கியுள்ளன.

நன்றி: தமிழ்வேதம் மலர் 9 இதழ் 3 மார்ச் 2008

திருவாசகம் என்னும் தேர்

மு.க.மாசிலாமணி B.A (Cey)

பக்தியின் மொழி என விதந்து போற்றப்படும் செந்தமிழ், இறைநெறியை இறையுணர்வை - இறைவனின் பெரும்புக்கை அவனின் பேரருளாற்றல்களை எல்லாம் விவரிக்கும் எண்ணிலாத பக்திப்பநுவல்களை கொண்டு விளங்குகின்றது. பல நூறு ஆண்டுகளாக மக்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்து வழிகாட்டியாக இருந்து வருகின்ற பெரு நூல்களாகப் போற்றப்படுகின்ற, விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய, தலைசிறந்த ஒரு சில நூல்களுள் திருவாசகமும் ஒன்று. கிறிஸ்தவ வேதநூலான பைபிள், திருக்குறள், பகவத் கிதை ஆகியவற்றையும் இவ்வாறான உயர்ந்த நூல்களெனப் போற்றுவார் உளர். ஏறத்தாழ 18350 பாகரங்களைக் கொண்ட பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாந் திருமுறையாக விளங்கும் திருவாசகம் 658 பாகரங்களை மட்டுமே கொண்டதாயினும் கடந்த பல நூறு ஆண்டுகளாக உலகியல் என்ற சம்சார சாகரத்துள் அகப்பட்டு அமிழ்ந்து அல்லவுறும் மானுடர்களின் மனமாசினை அகற்றித் தூய்மைப்படுத்தி உய்தி பெற வழிகாட்டும் ஞானக்கருவுலமாக அனைத்து சைவப் பெருமக்களாலும் பக்தி சிரத்தையுடன் ஒதிப் போற்றப்பட்டு வருகின்ற ஒப்புயர்வற்றதொரு தெய்வீகத் திருநூல் திருவாசகமே!

“உனது குற்றங்குறைகளை ஒப்புக்கொண்டு இறைவன் முன்னிலையில் வருந்தி வருந்தி அழ; அவனுடைய அருளைப் பெறலாம்” என்ற மையக்கருத்தினை மிக உருக்கமாகவும் அழுத்தந்திருத்தமாகவும் எடுத்து ஒதுக்கின்றமை தான் ஏனைய நூல்களிலும் பார்க்கத் திருவாசகம் படிப்பவர் மனங்களை ஈர்த்திருப் பதற்கான மிக முக்கிய காரணமாகும். எவ்வாறு தனது தவறுகளையும் தகுதியின்மைகளையும் திரும்பத் திரும்ப இறைவனை நோக்கியவாறு உரக்கக் கூறியும் இறைவனின் பெருங் கருணையை, பேரருட்திறனை விதந்து விதந்து போற்றிக் கூறியும் என்னை விட்டிடாதே,

ஆண்டருள் என இரந்திரந்து மன்றாடியும், அழகொழுகும் கவிதைகளாக வடித்துச் சிவனின் அருளைப் பெற்றுக்கொண்ட மனிவாசகரின் தெய்வீக அநுபவ உணர்வுகளின் பதிவே திருவாசகம்” என சுருக்கமாகக் கூறலாம். அழுதமுது அரனடி அடைந்த மனிவாசகர் பெற்றுக்கொண்ட அவ்வநுபவ உணர்வுகளைப் பொருஞ்சுந்து நெஞ்சம் நெக்குருகிப் பொருத்தமான இசையோடு மனம் ஒன்றிக் கற்போரையும் கேட்போரையும் அவ்வுணர்வுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்வதே திருவாசகத்தின் மகத்துவமும் மாண்புமாகும். அதுமட்டுமல்ல ஏனைய நூல்களுக்கில்லாத அதன் தனிப் பெருஞ் சிறப்புமாகும்.

இறைவனை அடையத்துடிக்கும் ஆன்மாவுக்கு “நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே..”

என மாணிக்கவாசகர் சிவபுராணத்திலே கூறுவதுபோல, இறைவனே தேடி வந்து தரிசனம் கொடுக்க அவ்வான்மா அடைகின்ற பெருமகிழ்ச்சி எல்லையற்றது, பின் இறைவன் விட்டுப் பிரிவதனால் அப்பிரிவனைத் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாத அவ்வான்மா அடையும் மனச்சோர்வு, துயரம், மனக்குமுறல் போன்ற உணர்வுக் கொந்தளிப்புகளும் இறுதியில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட அவ்வான்மா அடையும் எக்களிப்பு, பேரானந்தம் போன்ற உணர்வுகளும் மனிவாசகரின் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து பொள்ளெனத் தோன்றிய இறை அநுபவக் கருத்துக்கள் மடைத்திறந்த வெள்ளம்போல செஞ்சொற்களாக இனிய இசையுடனான நடையில் பொங்கிப் பிரவகித்து வெளிவந்த அதி சிறந்த செந்தமிழ்க் கவிதைகளான திருவாசகத்திற்கு இணையாக நிகராக வேறெந்த நூலையும் ஒப்புவழை கூறமுடியா தென்பது இப்பாகரங்களை மனமொன்றிக் கற்றநுபவித்த அனைவரினதும் ஒருமனதான முடிவாகும்.

திருவாசகத்தின் உயர் தனிச்சிறப்புகளில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய மிக முக்கிய பண்பு கல்நெஞ்சையும் கரையச் செய்யும் அதன் உருக்குந் தன்மையாகும். “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்குமருகார்”. என்ற வாக்கிற்கு அருணகிரிநாதர், வாதவூர் கனிவில் என்பன போன்ற ஆன்றோர் மொழிகள் மனதை நெகிழிவைத்து உருக்கத்தின் உச்சிக்கே கொண்டு செல்லுமந்திறனில் திருவாசகத்திற்கு நிகர் திருவாசகமே. திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நிழலில் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பட்டபோது மணிவாசகர் அடைந்த பேரானந்தத்திலும்பார்க்க, இறைவன் விட்டுப் பிரிந்தபோது அவர் உற்ற கலக்கமும் ஆறாத் துயரும் மிகமிகப் பெரிது.

“நாயிலாகிய குலத்திலுங் கடைப்படும் என்னை நன்னெறி காட்டித் தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவனை நனிகாணேன் தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே”

எனத் தனக்கு இன்னருள் புரிந்த இறைவன் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தபின் இருந்தென்ன இறந்தென்ன என்ற நிலையில், கணவனைப் பிரிந்த கற்புடைப் பெண்போல அலறி அலறித் துடிப்பது, அரற்றி அரற்றி உருகிக் கலங்குவது போன்ற துயரத்தின் எல்லைக்கே சென்றுவிட்ட மணிவாசகரின் நாவிலிருந்து துன்ப அநுபவிப் பிழிவுகளாக வெளிவரும் திருச்சதகம் போன்ற திருவாசகப் பகுதிகளில் நிரம்பி வழியும் வார்த்தைகளும் வசனங்களும் கற்போரையம் கேட்போரையும் உலுக்கி விடுகின்றன.

“யாரோடு நோகேன் யார்க்கெடுத்துதரைக்கேன் ஆண்ட நீ அருளில்லைானால்..”

“முழுப்புழக் குரம்பையிற் கிடந்து கடைப்பா வண்ணம் காத்தெனையாண்ட கடவுளே கருணைமா கடலே...”

“இரும்புதரு மனத்தேனை இரத்தீர்த்தென் என்புருக்கிக் கரும்புதரு சுவையெனக்குக் காட்டினைஉன் கழலி ணைகள்...”

என்பன போன்ற திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் பயின்றுவரும் செஞ்சொற்களும். சொற்றொடர்களும் எந்த வன்னெஞ்சையும்

கரைக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. இதயத்தினை இழகச்செய்து உள்ளத்தை உருக்கிப் புனிதப் படுத்துவதில் திருவாசகம் தலைசிறந்து விளங்குகிறது.

உருக்குந்தனமைபோல்

திருவாசகத்தின் மற்றொரு முக்கிய பண்பு மணிவாசகர் தன் குறைகளையும் தகுதியின்மைகளையும் பெரிது படுத்தித் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளு தலுமாகும்.

“தாழ்வெனும் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சாரும்” எனச் சைவசித்தாந்த நூலான சிவஞான சித்தியார் கூறுவதற்கமையச் சைவ சமயிகளுக்குக் கட்டாயமாக இருக்கவேண்டிய பணிவு என்ற உயரிய பண்பு இறைவனின் பெருங்கருணையினை மிக மிகப் புகழ்ந்தும் தன் குறைகளை மிக மிக தாழ்த்தியும் கருதிக்கொள்ளும் இயல்பு இறையருள் பெற்றுய்யும் தகுதியடைய மெய்ஞ் ஞானிகளுக்கு மட்டுமே வாய்க்கக்கூடிய தொன்று. அத்தகையவர்கள் தங்குற்றங் குறைகளைப் பெரிதுபடுத்தி இரங்கி இறை வனிடம் மன்றாடுவர். மணிவாசகர் எங்கெல்லாம் இறைவனின் பெரும் புகழை உயர்த்தியும் தன்னை இழித்தும் பழித்தும் கூறமுடியுமோ அங்கெல்லாம் இறைவனை உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும் கொள்கின்றார். தன்னை நாயினுங் கடைகெட்ட ஒரு ஈன்பிறவியாகத் திருவாசகம் முழுவதும் சித்தரித்துள்ளார்.

“கல்லாத புல்லறிவில் கடைப்பட்ட நாயேனை...”

“நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனை...”

“பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலையனேன்..”

எனத் திருவாசகத்தில் பரவலாகப் பயிலப்பட்டுவரும் செந்தமிழ் வார்த்தை களையும் வசனங்களையும் ஆழ்ந்து படிக்கும்போது மணிவாசகர் தம் கவித்துவத்திறன் முழுமையினையும் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்வதற்கே முயன்று கைக்கொண்டுள்ளாரோ என்று என்னைத் தோன்றுகின்றது.

உடற் பிணிகளை நீக்கித் தேகாரோக் கியத்தினைக் கொடுக்குந் தேன்போலப் பிறவிப் பினியை நீக்கிப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்க வல்ல சிவபெருமானாகிய தேனை ஆரப்பருகி உண்ட மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் சிவ னையும் திருவருளையும் தேன் எனவே பல இடங்களில் விதந்து பாடுகின்றார்.

“தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திகும் சிவபெருமான் தானே வந்து எனதுள்ளம் புகுந்தருள் செய்தான்...”

“சிவன் கருணைத் தேன் பருகி...”

“தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்...”

எனத் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் சிவனைத் தேன் எனவே மணிவாசகர் சிறப்பித்துக் குறிப்படுத்தின், அதனை ஒது உணர்ந்து அநுபவித்த சான்றோர்கள் திரு வாசகத்தை,

“திருவாசகம் என்னும் தேன்”

எனவே போற்றியுள்ளனர்.

மானுடர் மானுடர்களுடன் கொள்ளும் அன்பு காதல் பற்றிச் சங்ககால அகத்தினை நூல்கள் மிக விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் பேசுகின்றன. மானுடர் தம்மைக் காதலியாகவும் இறை வனைக் காதலனாகவும் கற்பித்துப் பாடும் தெய்வீக்க காதல் மரபினை நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஆரம்பித்துப் பல பக்திப் பாசரங்களைப் பாடியுள்ளனர். ஆயினும் பெண்பாத்திரம் ஏற்று, தன்னை நாயகியாகவே கருதி நாயகனான சிவன் மீது கொண்ட “நாயகன் நாயகி பாவம்” எனச் சிறப்பித்துக் கூறக்கூடிய ஆராக்காதல் பற்றி மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் பாடுவதுபோல் தமிழினில் வேறேந்த நூலும் பாடவில்லை. திருவாசகம் முழுவதுமே மணிவாசகர் என்ற மானுட நாயகிக்கும் இறைவனான சிவனுக்கும்-நாயகனுக்கும் இடையேயான தெய்வீக்க காதல் பற்றி மணிவாசகரின் உரையாடல்களே. “இன்பமே என்னுடைய அன்பே...”என சிவனை விளித்து உரிமையேடு பாடும் மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் சிவனை அன்பின் வடிவமாக பாடிப் பரவுகின்றார்.

பெண்மையினை இழிவான பொருளாகக் கருதி வெறுத்து ஒதுக்கிய சமண, பெளத்தர்களின்

செல்வாக்கு ஓங்கியிருந்த காலத்தில் பெண்மைக்கு முதன்மையளித்து அவளைப் பெருமையோடு போற்றிப் பெண்களுக்கே சிறப்பாகவரிய அவர்கள் சேர்ந்து வியைாடும் வியைாட்டுக்களைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு பாடல்புனைந்த ஒர் சீர்திருத்தப் பெருங் கவிஞர் மணிவாசகராவார். திருவெம்பாவை, திருவம் மானை, திருப்பொற்கண்ணம், திருச்சாழல், திருப்பூவல்லி, திருப்பொன்னூசல், அன்னைப் பத்து, குயிற்பத்து போன்ற பெண்கள் சேர்ந்து விளையாடுவதும், வழிபடுவதுமாகக் கற்பித்துச் சைவசமயம் கூறும் அரும்பெரும் தத்துவச் சிந்தனைகளை மிக இலகு நடையில் இனிய இசையில் அழகொழுகும் செந்தமிழ்க் கவி தைகளாக வடித்துள்ள மணிவாசகரின் புலமை நலம் வியக்கத்தக்கது.

கல்வி கேள்விகளில் மிகப்பெரும் புலமை யாளரும், அறிவு, ஆற்றல் மிக்க முதலமைச் சராகப் பதவி வகித்தவருமான மணிவாசகர் செந்தமிழ் நடையில் கவிதை பாடும் திறன் படைத்தவராயினும் பாமர மக்களுக்கான நாட்டுப்பாடல் வகையில் கவிதை இலக்கியம் படைத்த ஒரு மக்கள் கவிஞராகவும் பிற்காலப் புலவர்களுக்கு அவ்வகை இலக்கியங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் சிறப்புப் பெறுகின்ற ஒரு பெருங் கவிஞராவார்.

இனிமை, எளிமை, இசைச்சிறப்பு, கவிதை நயம் ஆகிய அனைத்தும் நிறைந்த கவிதை களின் சிகரம் எனக் கூறத்தக்க மேன்மை யுடையது திருவாசகம் என்பதற்கு,

“மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்டே தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரேனே பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே நேச அருள்புறிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெட பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே..”

என்ற முதற்பதிகமான சிவபுராணத்து ஒரு சில அடிகளே போதுமானவை.

உணர்ச்சிகள் அனைத்திலும் மிகமிக உயர்ந்ததும் தெய்வத்தன்மை உடையதுமான

அன்பின் உயர்வைத் திருவாசகம் எடுத்தோதுவதுபோல் வேறெந்த நூலும் விவரிக்கவில்லை என்று சூறுமளவிற்குத் திருவாசகம் முற்றிலும் அன்புணர்ச்சியே அடி நாதமாக இழையோடுகிறது.

“யானே பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்

ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே” என்றும்

“இடையறா அன்புங்கென் ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்”

என்றும்

அன்போயன் சிவனையே பொருளாகக் கொண்டு அன்பே வடிவான மணிவாசகர் பாடிய திருவாசகம் அன்புணர்ச்சி பொங்கித் ததும்பும் கவிதைப் பெருங்கடலுமாகும்.

உருக்கமும் அதற்கு பொருத்தமான இசையும் இணைத்து கவிதைகளின் உச்சமாக உயர்ந்து விளங்கும் திருவாசகம் தனித்தனிப் பாடல்களின் தொகுப்பு நூலன்று. அல்லது கற்பனை பொருந்திய இலக்கிய நூலுமன்று. அது இறைவனைச் சேர்த்துடிக்கும் ஆன்மா ஒன்றின் சுயசரிதை. ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை அவ்வான்மா சிவனையே முன்னிலைப்படுத்திச் சிவனோடு பேசும் முறையில் அமைந்த ஒர் உரையாடல் நூல். இறைவனை அடைய வேண்டுமென்ற தன் நோக்கையும், அதற்குத் தடையாகவுள்ள தன் குற்றம் குறைக்களையும் அழுதமுது கூறித் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு இரங்கும் நாயகி பாகம் ஏற்றுள்ள மணி வாசகருக்கும் சிவனுக்கும் இடையேயுள்ள தெய்வீக்க காதல் நூல். சுருங்கக்கூறின் சிவனைச் சேரவேண்டுமென்ற ஒரே இலக்குடன் ஒயாதொழியாது தேடித்தேடிச் சிவனிடம் சரணாகதியடைந்த மணிவாசகரின் ஆன்மிக யாத்திரை யாத்திரை வரலாற்று நூல் என்றும் கூறலாம்.

இஞ் ஞானக் கருவூலத்தினை மனம் ஒன்றி ஒதி உணர்ந்தநுபவித்த பலரும் தம் மனதை இந்நூலிடம் முழுதாகப் பறிகொடுத்துள்ளனர். “திருவருட்பா” என்ற பக்திப் பொருநூலின் ஆசிரியரும் அரும்பெருந் தவயோகியுமான இராமலிங்க வள்ளலார்

“.. மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பாஞ் சாற்றினிலே தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சலை கலந்தென்

ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிக்கும்” உத்தமக்கவிதைகளே எனத் திருவாசக்தி னைப் போற்றுகின்றார்.

தமிழ்ப் பெரும்புலவர்களில் ஒப்பற்ற ஒரு வராகப் போற்றப்படுவரான துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்,

‘வேதம் ஒதின் விழிந்ர் பெருக்கி நெஞ்செநக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம், திருவாசமிங் கொருகா லோதின் கருங்கல் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள், தொடுமணைற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிரப் பெய்தி அன்பராகுன ரன்றி மன்பதை யுலகில் மற்றைய ரிலரே’

எனத் திருவாசகத்தை வேதத்துடன் ஒப்பிட்டு, உருக்குந் தன்மையில் வேதத்தைவிடத் திருவாசகம் மிகமிக உயர்ந்தது என்று விதந்து போற்றுகிறார்.

கிறிஸ்துவ மதத்தை இந்தியாவிற் பரப்பவந்த ஜி யு போப் அடிகள், ‘இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க்’ என்ற சிவபுராண அடிகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். திருவாசகத்தினைத் தான்கற்று அநுபவித்ததை மேலைநாட்டினரும் அநுபவிக்கவேண்டும் என்ற பெருநோக்குடன் ‘Bone Melting Hymns’ (என்புருக்கி நூல்) என ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, தமிழ்ப் பக்திக்கவிதையின் உயர்தனிச் சிறப்பை உலகறியச் செய்தார்.

‘The sweetest songs are those that tell of saddest thoughts’ என இலக்கியத் திறனாய்வாளர் கூறுவதுபோல, தமிழ்நாடு தோற்றுவித்த தலைசிறந்த மெய்ஞ்ஞானியும் அழுதமுது அரனடி அடைந்தவருமான மணி வாசகர் தான் மேற்கொண்ட ஆன்மிக யாத்திரை இறையநுபவங்களை எல்லோர் மனதையும் ஈர்க்கும்வண்ணம் அருளிய திருவாசகம் தமிழ் பக்தி நூல்களில் தலையாய ஒரு பக்திப் பநுவலாகும்.

(இஹகேட் முருகன் கோயிலில் அன்மையில் இடம்பெற்ற திருவாசக விழாவில், “திருவாசகம் என்னும் தேன்” என்ற பொருளில் ஆற்றிய உரையின் சாரம்).

கண்ணனும்

தாத்தாவும்

- முத்து -

இலண்டனில் இருக்கிறோமா? அல்லது யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிறோமா? என்று தடுமாறும் வகையில், காலையிலிருந்து கடும் மழை கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. வானமே இடிந்து விழுவதுபோலக் கடுமையான இடி, மின்னல் வேறு. யாழ்ப்பாணத்திலே கார்த்திகை, மார்கழி மாதங்களிலேதான் இப்படி மழை பெய்வது வழக்கம். இலண்டனில் இவ்வாறு பெய்கிறதே என்று மிகவும் ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் தாத்தா. கண்ணனும் நல்ல மழையில் நனைந்தபடி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். தாத்தா கதவைத் திறக்கிறார். மழையில் கண்ணன் நனைந்தபடி வருவானே என்று கவலையுடன் நின்ற பாட்டி கண்ணனின் தலையைத் துவாயினால் நன்றாகத் துவட்டி உடைய மாற்றச் செய்கிறார்.

தாத்தா: கண்ணா, பாட்டி உனக்காகச் சூடாகப் பால் வைத்திருக்கிறார். முதலில் அதைக் குடி.

கண்ணன்: உங்களுக்கும் தேநீர் தயாராக இருக்கும். குடியுங்கோ தாத்தா.

தாத்தா: குடையை எடுத்துக்கொண்டு போயிருந்தால் இவ்வளவு நனைந்திருக்க மாட்டாயே கண்ணா!

கண்ணன்: காற்றுக் குடையைத் தூக்கிக்கொண்டு பறந்துவிடும். கொஞ்சத் தூரந்தானே. தலையிலே தொப்பி இருந்தது. அதனால் அவ்வளவு நனையவில்லை தாத்தா.

தாத்தா: முன்பெல்லாம், இருபது வருடங்களுக்கு முன்பென நினைக்கிறேன். இந்த ஊரில் இப்படி மழை பெய்வதேயில்லை. மெல்லிய தூறலாகத்தான் இருக்கும். அதுவும் எப்போதாவதுதான்.

கண்ணன்: அப்படியா தாத்தா? அப்போ குடை தேவைப்படாது. குளிருக்கான உடை மட்டும் போதும். என்ன தாத்தா?

தாத்தா: பனி பெய்யும்போது குடை தேவை. பனித்துகள் சட்டையில் விழுந்தால் தண்ணீராகிவிடும் அல்லவா?

கண்ணன்: ஆமாம் தாத்தா, அது உண்மைதான். இன்று சிவராத்திரியென்று சொன்னீர்களே?

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா! ஆறுமணிக்குப் போகப்போகிறேன். இன்று சிவராத்திரி ஆதலால் சிவனுக்கு நாலுகாலம் அபிஷேகம், பூசை நடக்கும். விரதமிருப்போர் இரவு முழுவதும் கண்விழித்து (நித்திரை கொள்ளாது) இருந்து கடவுளை வணங்குவார்கள்.

கண்ணன்: அப்போ பத்தர்கள் சாப்பிடாமல் விரதமிருப்பார்களோ? அல்லது நித்திரை கொள்ளமால் இருப்பது மட்டுந்தானோ?

தாத்தா: காலையிலிருந்து சாப்பிடாமல் இருப்பார்கள். சிலர் இரவு பாலும் பழமும் சாப்பிடுவார்கள். சிலர் அவல், கடலை, ரொட்டி ஏதாவது சாப்பிடுவார்கள். சிலர் ஒருநேரம் சோறு சாப்பிடுவதும் உண்டு. ஒவ்வொருவரும் தம் வசதிக்கேற்ப இயன்றதைச் செய்வார்கள். இதுதான் இந்துசமயத்தின் சிறப்பாகும் கண்ணா.

கண்ணன்: ஆமாம் தாத்தா. விரதம் இப்படித்தான் பிடிக்கவேண்டும். என்று கட்டாய விதி இருந்தால் எல்லோராலும் பிடிக்க முடியாது. இல்லையா தாத்தா?

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா! சரியாகவும் செய்யமுடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவருடைய மனமும் உடல் நிலையும் வித்தியாசமாக இருக்கும். தாம் விரும்பியபடி செய்யும்போது சந்தோஷமாகச் செய்வார்கள்.

கண்ணன்: கந்தஷ்டிடி விரதம்போலச் சிவராத்திரி விரதம் பற்றியும் ஏதாவது கதையுண்டா தாத்தா?

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா, சிவராத்திரி விரதம் பற்றியும் ஒரு புராணக்கதை உண்டு. சொல்கிறேன், கேள் கண்ணா. ஒருமுறை, மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் இடையில் யார் பெரியவர் என்ற போட்டி எழுந்தது.

கண்ணன்: அப்படியா? மாணவர்கள்தான் படிப்பில், விளையாட்டில் போட்டிபோடுவார்கள். கடவுளர்களும் போட்டி போடுவார்களா? வேட்க்கையாக இருக்கிறதே தாத்தா!

தாத்தா: போட்டிகள் மாணவர்களிடையே மட்டுமன்றி, வளர்ந்தவர்களிடமும் கடவுளர்களிடமும் கூட உண்டு கண்ணா. அதனால் நன்மையும் உண்டு. மாணவர்களிடையே போட்டி வரும்போது அது அவர்களது திறமையை வெளிக்கொண்டுவரும். பெரியவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் வரும். பிரம்மா, விஷ்ணுவுக்கிடையே ஏற்பட்ட போட்டியிலும் நன்மை ஏற்பட்டது.

கண்ணன்: அது எப்படியான போட்டி? யார் வெற்றி பெற்றார்கள்?

தாத்தா: இவர்களின் சண்டையில், இருவருக்கும் நடுவே ஒரு பெரிய சோதி (நெருப்பு) தோன்றியது. கூடவே, ‘உங்களில் யார் என் அடியையும் முடியையும் காண்கிறீர்களோ, அவரே பெரியவர்’ என்று ஒரு குரலும் (அசர்ரி) கேட்டது. சிவபெருமானின் அடியை ஒருவரும் முடியை மற்றவரும்

கண்டுபிடிக்கவேண்டும். யார் முதலிலே காண்கிறார்களோ அவரே பெரியவர் என்று இருவரும் முடிவுசெய்தார்கள்.

கண்ணன்: யார் அடியைத் தேடினார்? யார் முடியைத் தேடினார் தாத்தா?

தாத்தா: பிரம்மா அன்னப்பறவை உருவம் எடுத்துச் சிவனின் முடியைத் தேடப் புறப்பட்டார். மகாவிஷ்ணு பன்றி வடிவம் எடுத்து அடியைத் தேடப் புறப்பட்டார்.

கண்ணன்: யார் வெற்றி பெற்றார்கள் தாத்தா?

தாத்தா: யாருமே வெற்றி பெறவில்லை, கண்ணா! அண்ட சராசரம் (உலகமெல்லாம்) நிறைந்த கடவுளின் அடி, முடியை யாராற் கண்டுபிடிக்க முடியும்? ஒருவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது கண்ணா!

கண்ணன்: பின்பு என்ன நடந்தது தாத்தா?

தாத்தா: பிரம்மாவும் முடியைத் தேடிப் போகும் வழியிலே ஒரு தாழ்ம்பூவைக் கண்டார். அது எங்கிருந்து வருகிறது என்று கேட்டார். உடனே அது தான் இறைவனின் முடியிலிருந்து வருவதாகக் கூறியது. பிரம்மா, தாழ்ம்பூவிடம் தனக்காக ஒரு பொய் சொல்லும்படி கேட்டார். அதாவது, தான் சிவனின் முடியைக் கண்டதாகவும் அங்கே இந்தத் தாழ்ம்பூவைப் பார்த்ததாகவும் சொல்லச் சொன்னார். விஷ்ணு மிகவும் களைத்துப்போய்த் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டார். பிரம்மாவின் பொய் சொல்வதைச் சிவன் அறிந்துகொண்டார்.

கண்ணன்: பின்னர் என்ன நடந்தது தாத்தா? கடவுள் இருவரையும் மன்னித்தாரா?

தாத்தா: கடவுள் கருணைக்கடல் அல்லவா? இறைவன் சோதி வடிவில் தோன்றி அவர்களுக்கு அருள் புரிந்தார். இப்போ, போட்டியின் முடிவு என்ன? சொல் பார்க்கலாம்.

கண்ணன்: சூரன் தான் பெரியவன் என்று என்னி முருகக் கடவுளுடன் போருக்குப் புறப்பட்டான். அதே போலப் பிரம்மா, விஷ்ணுவும் தாங்கள் பெரியவர் என என்னி ஆணவும் கொண்டு கடவுளின் அடியையும் முடியையும் தேடப் புறப்பட்டார்கள். அது முடியாத காரியம் என்று உணர்ந்தபோது அவர்களின் ஆணவும் அடங்கிவிட்டது. ஆண்டவனின் அருட்காட்சியும் கிடைத்தது. சரிதானே தாத்தா?

தாத்தா: தாம் செய்தது தவறு என்று உணரும்போது கடவுள் மன்னித்துவிடுவார். அப்படியே பிரம்ம விஷ்ணுக்களையும் மன்னித்து என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்டார்.

கண்ணன்: அவர்கள் என்ன வரம் கேட்டார்கள் தாத்தா?

தாத்தா: அந்த நாள் இரவு எல்லோரும் கண்விழித்து இருந்து, சிவனை வணங்கி அவன் அருள் பெற்று உய்யவேண்டும் (நற்கதி பெறல்) என்று வேண்டிக்கொண்டனர்.

கண்ணன்: அந்த நாள்தான் சிவராத்திரியாகக் கொண்டாடப்படுகிறதா தாத்தா?

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா! அந்த நாள் வரும் சிவராத்திரி விரதந்தான் சிவனுக்கு மிகவும் விசேடமான விரதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மாசி மாதத்தில் வரும் அமாவாசையன்று வரும். சிவபத்தர்கள் இதனை மிகவும் விரும்பிப் பிடிப்பார்கள். ஆயிரம் பிரதோஷவிரதம் பிடிக்கும் பலன் ஒரு சிவராத்திரி விரதம் பிடிப்பதிலேயே வரும் என்று சாத்திரங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாம்.

கண்ணன்: சிவராத்திரி விரதம் பிடித்தால், பிரம்மா விட்டனுவின் ஆணவம் நீங்கியதுபோல பத்தர்களின் ஆணவமும் நீங்கிவிடும். இல்லையா தாத்தா?

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா! பத்தர்களின் ஆணவம் நீங்குவது மட்டுமல்லாது இறைவன் அருளும் இலகுவாகக் கிடைத்துவிடும். இறையருள் கிடைத்தால் எல்லோரும் மன அமைதியுடனும் மகிழ்ச்சியாகவும் வாழலாம்.

கண்ணன்: இரவு முழுவதும் நித்திரை கொள்ளாமல் இருப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாச்சே தாத்தா.

தாத்தா: ஆமாம் கண்ணா! உலகத்தில் மனிதர்களுக்கு மட்டுமன்றி எல்லா உயிர்களுக்குமே நித்திரை அவசியம். நித்திரை கொள்ளும்போது உடம்பு ஒய்வெடுக்கும். அடுத்த நாள் வேலைசெய்யத் தயாராகும். நித்திரை கொள்ளாதிருப்பது கஷ்டந்தான். ஆனால் கஷ்டப்பட்டால்தான் வாழ்க்கையில் எதனையும் சாதிக்க முடியும், கண்ணா.

கண்ணன்: கஷ்டப்பட்டுப் படித்தால்தான் நிறையப் புள்ளிகள் எடுக்க முடியும். அதேபோலத்தான் இதுவும் என்ன தாத்தா?

தாத்தா: இல்லை கண்ணா! கடவுள் அருளைப் பெறுவதற்கு இன்னும் அதிகமான முயற்சி எடுக்கவேண்டும். கண்ணா! நீ பெரியவனாக வந்தபின்புதான் இதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

கண்ணன்: அதற்குத்தான் சாப்பிடாமல் விரதம் இருக்கிறார்களோ? சாப்பிடாமல் இருப்பதும் கஷ்டந்தான் தாத்தா. ஒருநேரங்கூட என்னால் சாப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது தாத்தா.

தாத்தா: சாப்பிடாமல் விரதம் இருப்பது கஷ்டந்தான் கண்ணா. ஆனால் அப்படி விரதம் இருக்கும்போது கடவுளைத் தியானிப்பது இருக்கும்

கண்ணன்: அது எப்படித் தாத்தா?

தாத்தா: மனதைக் குரங்குக்கு ஒப்பிடுவார்கள். ஏனென்றால், குரங்கு ஓரிடத்தில் இருக்க மாட்டாது.

கண்ணன்: ஆமாம் தாத்தா, குரங்கு ஒரு மரத்திலிருந்து மற்ற மரத்துக்குத் தாவும். அதி லிருந்து இன்னொரு மரத்துக்குத் தாவும். பார்ப்பதற்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

தாத்தா: எங்கள் மனமும் அப்படித்தான் கண்ணா. வாய் தேவாரம் பாடும், மனம் உலகமெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு வந்துவிடும். விரதம் இருக்கும்போது மனம் அங்குமிங்கும் ஓடாது, அமைதியாக இருக்கும் (ஒருமைப்படும்). கடவுளிடத்தில் அப்போது மனதைப் பதிக்க முடியும்

கண்ணன்: அதுதான் காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்கு என்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களோ? அப்போது வயிறு வெறுமையாக இருக்கும். இல்லையா தாத்தா?

தாத்தா: சரியாகச் சொன்னாய் கண்ணா! கெட்டிக்காரன். சாப்பிட முன்பு கடவுளை வணங்குவது பொருத்தமானது என்பதாலேதான் பெரியோர்கள் அந்த நேரத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் இன்னுமொரு மாதிரியும் சொல்கிறார்கள்.

கண்ணன்: அது என்ன தாத்தா?

தாத்தா: ஒரு நாள் தொடங்கும் காலை நேரத்தில் அந்த நாள் நல்லபடியாக இருக்கவேண்டும் என்று காலையிலும், அந்த நாள் நன்றாக முடிந்ததற்கு நன்றி சொல்வதற்காக மாலையிலும் வணங்கவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனாலும் கடவுளை எந்த நேரமும் மனதினால் தியானிக்கப் பழகவேண்டும். சரி கண்ணா. நான் கோயிலுக்குப் போக நேரமாகிறது. நான் குளிக்கப்போகிறேன்.

கண்ணன்: சரி தாத்தா, நீங்கள் சிவராத்திரிக்கு கோயிலில் இருந்துவிட்டு வாருங்கள். நான் காலையில் பள்ளிக்குப் போகமுன் வந்துவிடுவீர்கள்தானே?

தாத்தா: ஒம் நான் காலை 5 மணிக்கே வந்துவிடுவேன் கண்ணா!

கண்ணன்: நானும் சுவாமி கும்பிட்டுவிட்டுப் படிக்கப்போகிறேன்.

கடவுளும் கமிழலரும்

ஒருமுறை எனக்குச் சில தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. நண்பர்கள் ஏதோ கிருகபலன், நலக்கிரகங்களுக்குச் சாந்தி பண்ணவேண்டும் என்றார்கள். நான் சுவாமிகளிடம் நண்பர்களின் எண்ணாத்தை எடுத்துறைக்கேன்.

“எம்பா! உனக்குக் கமிழலரைத் தேரிடுதானே? ஏன் என் கான்டபிள்ளைய்த்திரிக் கவலைப்படுகிறோம்” என்றார் சுவாமிகள். “கமிழலரைத் தேரிடும் ஆஸாவ் அலிமுகம் இல்லை.” என்றார் எனக்கு அவ்வளவுதான் புரிந்தது.

சுவாமியார், “நான் சொல்லும் கமிழங்கள் முருகன்.... நவக்கிரகங்கள் போலில் என்கிடப்பின்கள் தானோ.” என்று நகைச்சுறையிடப்படி உவானம் காரியினார்.

நண்டி குமரி அணந்தன், சித்தராந்தம் மலை 33 இதழ் 1 ஸ்பிரிங் 2019

Hinduism in search of answers...

(Previously...)

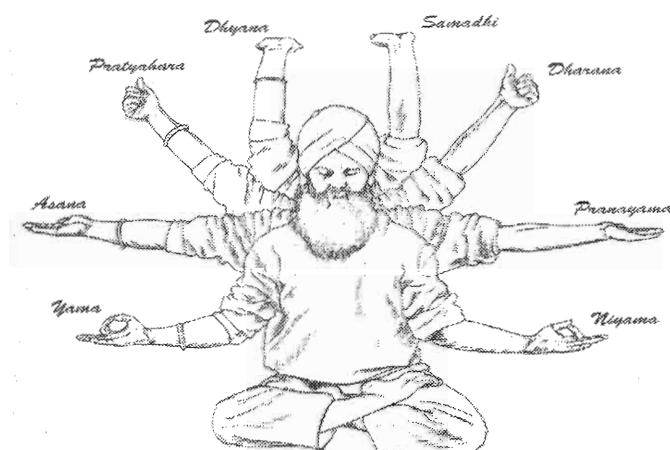
[How can Atman achieve Moksha (or Mukti)?

A. Sariyai Path

B. Kiriayai Path

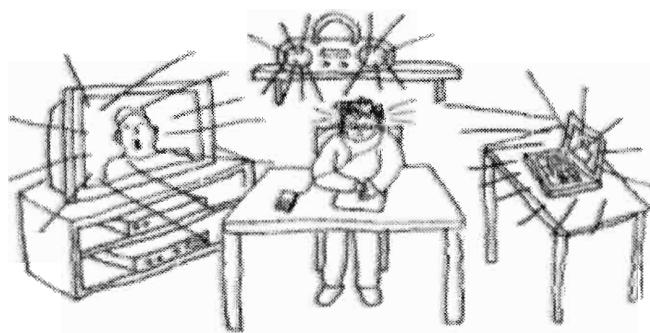
C. Yoga Path

1. Yama 2. Niyama 3. Asana 4. Pranayama 5. Pratyahara...]

6. Dharana. (or, Concentration)

Dharana is also linked with Pratyahara. In Pratyahara we withdraw our attention from ordinary distractions. In Dharana, we consciously focus that attention on a particular object, such as a mantra. Pratyahara is the negative and Dharana is the positive aspect of the same basic function. Pratyahara and Dharana are interdependent. Steps 1 – 4, including Pratyahara, are preparations; Dharana is effort. You cannot practise one without the other.

I AM FINDING IT DIFFICULT
To CONCENTRATE BUT I
AM NOT SURE WHY

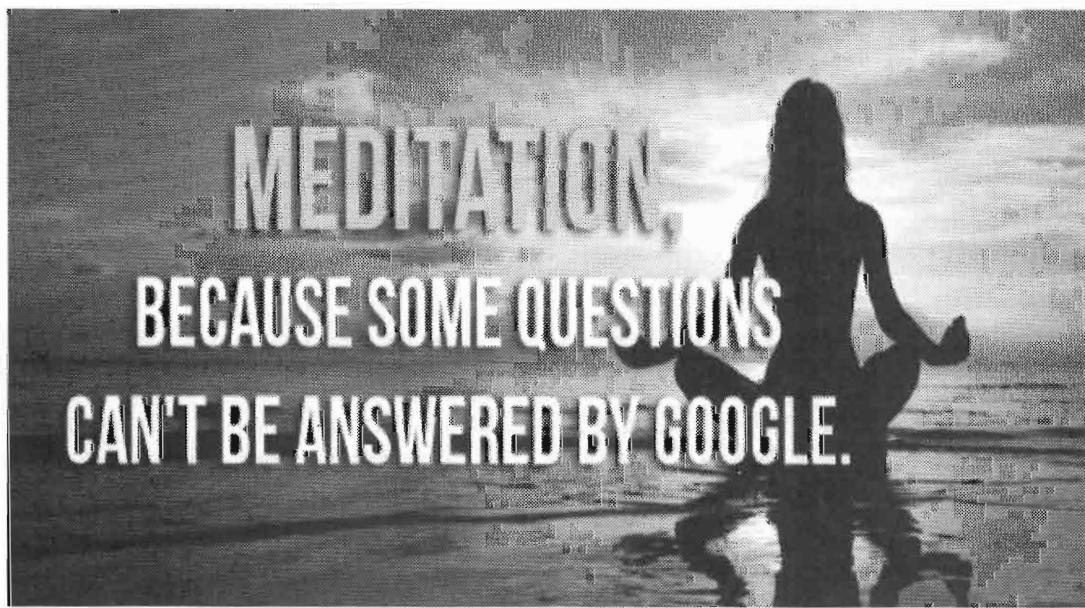

7. Dhyana (or Meditation)

The repeated concentration of thought on one object (eg: a mantra) is meditation. Typically, there is a moment of concentration, when there are no distractions. Then, a moment later a distraction comes. Then, attention (or buddhi) lets go of the distraction, and returns to the object of concentration. However, when that distraction does not happen, the continued concentration on the one object is called meditation.

In Dharana, there are ongoing series of individual concentrations, rather than one continuous concentration. When the flow of thoughts become unbroken or undistracted it evolves into meditation.

It is important to practise steps 1 - 6, before one embarks on meditation. Otherwise, artificial control of an agitated mind could damage it. The strategy of meditation is to converge the mind to single pointed thought and ultimately crush it out of existence. Meditation is the highest spiritual practice. The mind must posses a basic equanimity to be able to meditate effectively.

8. Samadhi (or Absorption)

With meditation, there is still an observer observing an object (observed). When the observer becomes so absorbed in the process of observing the object, that at one point, there seems to be only the object, that is the beginning of samadhi. It is as if the observer, the process of observing, and the object being observed all three collapse in such a way that the only thing remaining is the object. When this deep absorption happens, meditation becomes samadhi.

The quieter
you
become
the more
you can
hear.

The collective practice Dharana, Dhyana and Samadhi is called Samyama. The primary purpose of all the preparation work and the first five stages of Yoga is to build this tool called Samyama. This tool is the means of reaching the ever subtler levels of non-attachment. Once the inner light dawns through Samyama, it is used to examine the stages of subtle objects. The finest discrimination finally leads to liberation.

The relationship between the devotee and God in the Yoga path may be compared to that between friends. The state attained is having the same form as God (Siva).

Jnanam (Divine Wisdom):

Jnanam is the fourth step in the path to attain Moksha (or Liberation or birthlessness or deathlessness). This stage is one of pure knowledge and knowing.

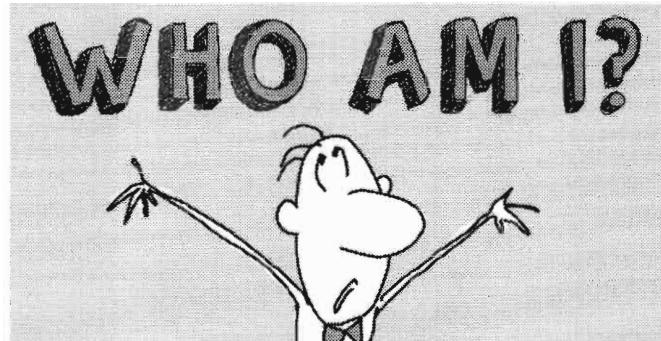
The main characteristic of a Jnana Path is intellectual inquiry about the self and the world with the intention of finding out what is permanent and what is impermanent. What is permanent happiness and what is temporary happiness? What is truth and everlasting? A seeker of truth constantly studies and reflects on these questions.

**EXTRACT THE
ETERNAL FROM
THE EPHEMERAL**

Man goes through several stages in life - a child, boy, youth, man and old man. Each stage existed for a while and passes away. However, the person inside does not change. Who is that person? A seeker tries to find this out by self inquiry.

A devotee or seeker who has gone through Sariyai, Kiriyai and Yoga paths (either in this life or in previous lives) will gain this enlightenment in the end and becomes a Jnani. A Jnani realizes, recognizes and becomes aware of the Truth, the Reality, God (Siva) that is permanent and everlasting bliss. According to Saiva Siddhanta philosophy, he attains birthlessness and remains at the feet of God.

A man may be illiterate, but could still be a Jnani. On the other hand, another man well versed in scriptures may not be anywhere near that stage. The relationship between the devotee and God in the Jnana path is similar to that between a wife and husband. The state attained is oneness with God.

வினை தொடரும்

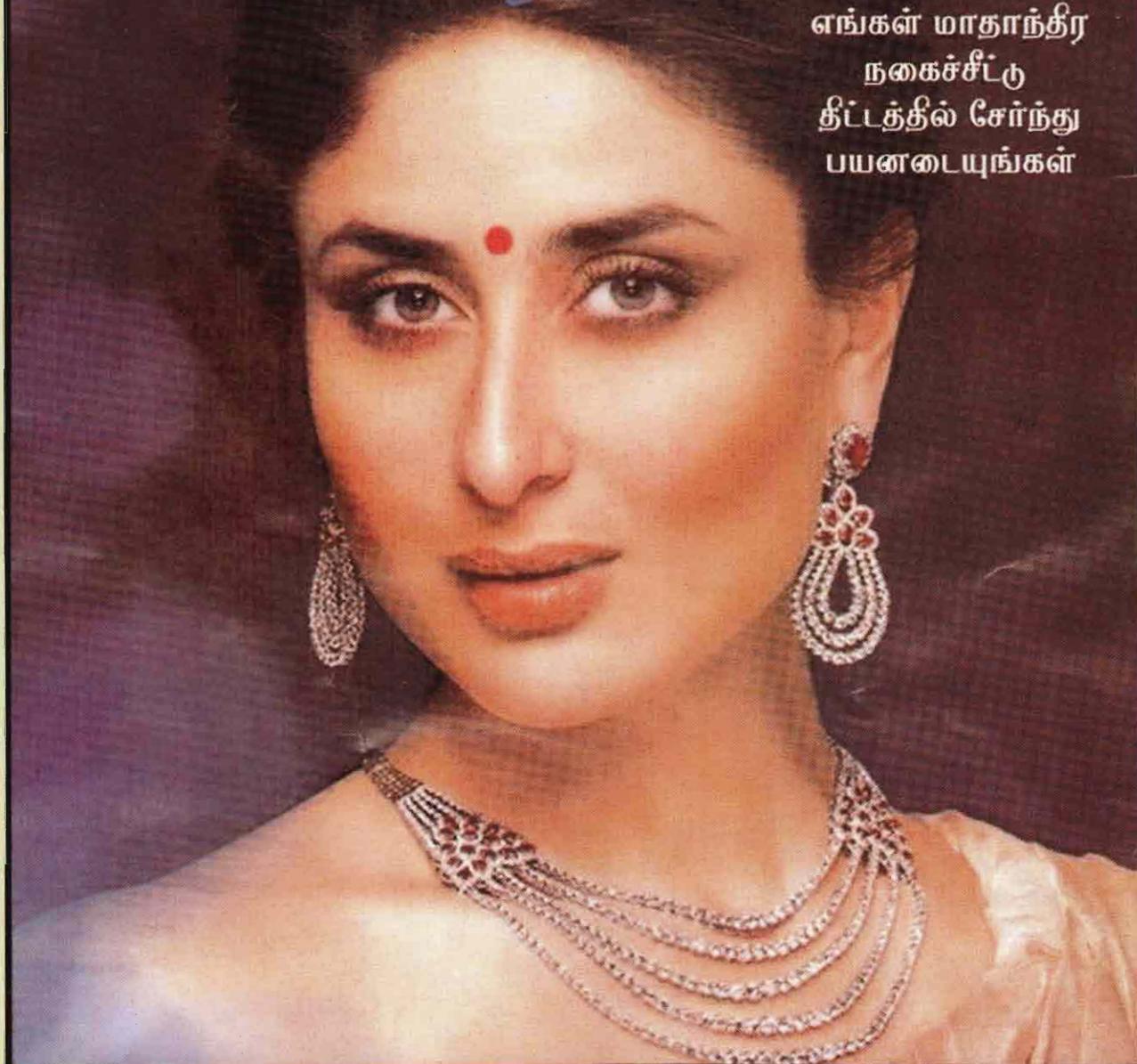
முன்பொரு காலத்தில் ஒரு மகாஞானி இருந்தார். அவரது பெயர் மாண்டவ்யர். அவர் தனது ஆச்சிரமத்தில் தவநிலையில் இருந்தபோது அந்த கிராமத்தில் திருட்டுச் சம்பவத்தில் ஈடுபட்ட திருடர்கள் அரசனுடைய காவலாளிகளுக்குப் பயந்து ஞானியுடைய ஆச்சிரமத் தினுள் ஒளிந்து கொண்டார்கள். திருடர்களைத் தேவிவந்த காவலாளிகள் ஆச்சிரமத்துள் புகுந்து அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டனர். இதனால் தவநிலை கலைந்து நடந்ததை அறிந்தும் ஞானியார் எதுவும் பேசாமல் இருந்தார். காவலாளிகள் அரசனிடம் சென்று மாண்டவ்யர் தனது ஆச்சிரமத்தினுள் திருடர்களைப் பாதுகாத்தார் என்று சொல்லி முறையிட்டார்கள். அரசனோ எதையும் தீர்விசாரிக்காமல் மாண்டவ்யரைத் திருடர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்தமைக்காகச் சூலத்தில் ஏற்றுமாறு உத்தரவிட்டார்.

சூலத்தில் ஏற்றப்பட்ட ஞானியோ எதுவித சலனமுமின்றி சூலத்தில் ஏறினார். அவருடைய தவ வலிமையினால் அவருடைய உயிருக்கோ உடலுக்கோ எதுவித தீங்குமேற்படவில்லை. இதையறிந்த அரசன் கதிகலங்கி, தான் என்ன நடந்தது என்றும் விசாரிக்காமல் ஞானி யாரைச் சூலமேற்றியதற்காக மனம் கலங்கி அந்த ஞானி யாரின் காலில் விழுந்து நடந்த சம்பவத்திற்கு மன்னிப்பு கேட்டுக் கொண்டான். ஞானியாரோ “மன்னா, இது உன் பிழையல்ல! இது எனது கர்மவினையாக இருக்க வேண்டும். இயற்கையில் காரணமின்றி எதுவும் நடக்காது” என்றார். அரசனின்மீது அவருக்கு கோபம் உண்டாகவில்லை. தனக்கு நேரந்த துண்பத்திற்குரிய காரணத்தை அறியவிரும்பிய அந்தஞானி தன் தவ வலிமையினால் தனது முச்சை அடக்கி நிறுத்தினார். அவருடையருபம் நேராக மேலுலகம் சென்று தரும தேவதையின் மூன் நின்றது. “தருமத்தின் தேவதையே! எனக்கு இத்துண்பம் நேரக் காரணமானது யாது?” என்று கேட்டார். “முற்றும் உணர்ந்த ரிஷியே! நீங்கள் அறி யாதது எதுவுமில்லை. நாம் செய்த சிறிய பாவமோ புண்ணியமோ எதுவாயிருந்தாலும் பலன் தருபவை. நீர் சிறுவனாக இருந்தபோது வண்ணாத்திப் பூச்சியையும் தும்பியையும் சிறிய குச்சியால் குத்தி அவைகளைத் துன்புறுத்தினீர். அதன் பலனையே நீர் இன்று அநுபவித்தீர்” என்றது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகி உதென்றால் அவரவர் செய்த வினைகளை அவரவரே அநுபவிக்க வேண்டுமென்பதே!

லண்டனில் No1 நகை மாளிகை

Lakshmis Jewellers

எங்கள் மாதாந்திர
நகைச்சீடு
திட்டத்தில் சேர்ந்து
பயனடையுங்கள்

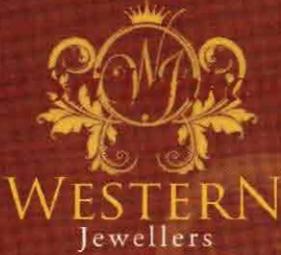
தரமான தங்கத்துக்கு லண்டனில் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

லட்சுமி ஜூவலர்ஸ்

276 High Street North London E12 6SA UK

Tel : 020 8470 5600 Fax : 020 8470 3448

எங்களுக்கு வெறைங்கும் கிளைகள் இல்லை

வகை வகையான வடிவங்களில் தரமான தங்க நகைகளை குறைந்த விலையில் பெற்று கொள்ள நாடுங்கள் உங்கள் வெஸ்டன் ஜூவலர்ஸ்.

First Srilankan Jewellery shop in UK

Specialise in 22^{ct} Gold, White Gold, Platinum & Diamond Jewellery.

Tooting Branch.

230 Upper Tooting Road
London SW17 7EW
Tel: 020 8767 3445

Wembley Branch.

5, Plaza Parade, 29-33 Ealing Road,
Wembley, Middlesex HA0 4YA
Tel: 020 8903 0909

Season's Best Is Summer, Saree's Best Is Silk Emporium Sarees

SILK
EMPORIUM

122 Upper Tooting Road
London SW17 7EN
Tel: 02086721900

OPENING HOURS: MONDAY - SATURDAY (10.30 am - 6.30pm), SUNDAY (11.30am - 6.30pm)

இலண்டனில் Setline Data அச்சுக்கத்தால் (தொலைபேசி: 0207 232 0446) அச்சிடப்பட்டு,
சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தால் 13-04-2016 அன்று வெளியிடப்படுகிறது.